Nr. 298. Czwartek, 31. Grudnia 1903. Rok 93.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników St. Sokołowskiego. Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki", dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 hal., drudzy 60 hal. „Przewodnik" prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petitową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencya dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. i w biurze Ludwika Plohna ul. Karola Ludwika l. 9; we Francyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na »Gazetę Lwowską« wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 24 K., **pocztą** 32 K.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., **pocztą** 16 K., ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., **pocztą** 8 K.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., **pocztą** 2 K. 70 h.

Prenumeratorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymają »Przewodnik naukowo literacki«, dodatek miesięczny do »Gazety Lwowskiej« bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. »Przewodnik« prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 4 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Od Redakcyi.

Zapowiedzianą już w roku ubiegłym powieść historyczną

HENRYKA SIENKIEWICZA

p. t.

„NA POLU CHWAŁY"

(z czasów Jana Sobieskiego)

rozpoczęliśmy w numerze 294.

Przystępujący od Nowego Roku nowi prenumeratorowie będą mogli na żądanie otrzymać odbitki początku powieści.

Niebawem również zamieścimy nowelę

HENRYKA SIENKIEWICZA

p. t. **„DWIE ŁĄKI".**

Prawo druku utworów Henryka Sienkiewicza przysługuje w Galicyi wyłącznie „Gazecie Lwowskiej".

Oprócz tego drukować będziemy w r. 1904 najnowszą powieść

HAJOTY

p. t. **„W POGONI"**,

dalej utwory powieściowe bar. Hagenowej (Alces), Elizy Orzeszkowej, Gabryeli Zapolskiej, Teodora Jeske-Choińskiego, K. Tetmajera, W. hr. Łosia i w. i.

Oprócz tego zamieszczać będziemy w felietonie ciekawe studya etnograficzne znanego zaszczytnie na tem polu badacza

dr. Karola Mátyása,

p. t. **„LASOWSKIE GRAJKI"**

z życia wiejskich grajków w dawnej puszczy Sandomierskiej;

„ORYLE" (Flisacy).

„Z TAJNIKOW DAWNEJ PUSZCZY SANDOMIERSKIEJ" (gusła i czary).

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 22 grudnia b. r. nadać najmiłościwiej staroście w Namiestnictwie lwowskiem, Stanisławowi Grodzickiemu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

P. Minister skarbu zamianował adjunkta menniczego, Tadeusza Kiszakiewicza, cechowniczym.

P. Minister skarbu zamianował koncypistę ministeryalnego, Alfreda Jordana, wicesekretarzem ministeryalnym w Ministerstwie skarbu.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 29 grudnia b. r. do l. 179.055 normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym" dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 grudnia.

Coraz groźniej brzmią wieści z dalekiego Wschodu; coraz mniej ma prawdopodobieństwa nadzieja pokojowego załatwienia konfliktu. Koła jedynie zdolne do wyjaśnienia istotnego stanu rzeczy milczą — a tymczasem istna powódź alarmujących pogłosek bez przeszkód szerzy panikę.

W pochodzie swym na Wschód daleki, gdzie nęcą ją niewyczerpane skarby natury i nowe emporya handlu, spotkała Rossya — czyżby niespodzianie — młodą, ale też w pełni młodzieńczej żywości rywalkę, która nagle w poprzek drogi kładąc zaporę woła: „Dotąd i ani kroku dalej!"

Przyznać wypada, że Rossya obok stanowczości okazała w tem położeniu wiele umiarkowania. Nie przywykł carat do tego rodzaju pogróżek, biorąc jednak na uwagę sangwinizm rasy japońskiej, zachował zimną krew i prowadził rokowania w sposób zupełnie poprawny. Ze dotychczas do wybuchu nie przyszło, przypisać to należy w pierwszym rzędzie nawskróś pokojowemu usposobieniu cara, a także wewnętrznemu położeniu państwa. Rzecz pewna, że Mikołaj II., którego zapatrywania na wojnę znalazły chyba dość wymowny wyraz w zainicyowanem przezeń dziele trybunału rozjemczego — w ostateczności tylko i niechętnie podda się naciskowi zdarzeń, że zgodzi się na wojnę chyba wówczas, jeśli dla salwowania interesów i powagi Rossyi nie pozostawało by innego sposobu. Również wewnętrzne stosunki caratu wcale nie przemawiają za tem, by rzucać się w odmęt walki. Stosunki ekonomiczne Rossyi wymagają reformy, a także w ustroju państwowym zanosi się na poważne zmiany, — co wszystko razem wymaga zaoszczędzania sił raczej, niż ich rzucenia na szalę bojową.

Niestety jednak w Japonii urobiło się przekonanie, że zaborczy impet Rossyi musi być w czas pohamowany, jeśli państwo Mikada ma dalej kroczyć po drodze rozwoju. Pod wpływem postępów poczynionych w krótkim stosunkowo przeciągu czasu, marzy Japonia o hegemonii na całym Wschodzie azyatyckim, a marzeń tych oczywiście nie będzie mogła uskutecznić, jeśli Rossya za-

LISTY LITERACKIE Z WARSZAWY.

Prospekty noworoczne — kupiectwo w prasie — premie — wydawnictwa gwiazdkowe — Przyborowski — Umiński — album Siemiradzkiego — encyklopedya, wielka i średnia.

Sypią się prospekty noworoczne, wielkie, większe, największe, skromne, ozdobne, jaskrawe, każdy wydawca poleca swój sklepik obietnicami, których połowy dotrzymać nie jest w stanie.

Prenumerator, przeglądający te prospekty, znajduje się w ambarasie. Bo co wybrać? Wszystkie pisma są w prospektach „największe, najpoczytniejsze, najliczniej prenumerowane", nawet te, które ledwie zipią, ledwie wiążą koniec z końcem, wszystkie mają współpracowników „najznakomitszych", nawet te, które posługują się piórami z pod ciemnej gwiazdy, wszystkie są „jedynie niezależne", nawet te, które oglądają się ciągle na prawo i na lewo, aby się czasem komu nie narazić. Niema w prospektach pism małych, skromnych. Wszystkie są pierwszorzędne, doskonałe, wyborowe....

W tym gwarze prospektowym doznaje się wrażenia, jak gdyby się było w sklepiku żydowskim. Ze wszystkich stron ciągną kupcy człowieka za rękawy, za poły surduta, wrzeszczą, zachwalają towar, łżą, o[illegible]mieści: znakomity, doskonały, takiego jeszcze nie było, kup, dawaj rubla! Boć o to właściwie tylko idzie prospektom wydawców: kup, dawaj ruble!

Nikt doświadczony nie będzie obniżał znaczenia reklamy. Jest ona potrzebna, publiczność bowiem leniwa, niezdecydowana, lubi, aby jej towar poddawano, podsuwano. Najlepszy wytwór talentu, pracy, pomysłowości spleśnieje, nieruszony, gdy go reklama nie poprze.

Lecz porządny kupiec, szanujący swoją firmę, dotrzymuje danych obietnic. A nasi wydawcy obiecują najczęściej tylko w prospektach. Gdy się prenumerata roczna, na którą polują, ustali, troszczą się niewiele o pismo.

Zamiast ulepszać pismo systematycznie, wzbogacać jego treść, podnosić je na wyżyny kultury nowoczesnej, co powinno być głównym celem każdego wydawcy, wytęża się dziś cały dowcip w kierunku czysto kupieckim, myśli się jedynie nad tem, jakie premium skomponować, aby zwabić prenumeratora.

Przez kilka lat dodawano książki. Rozsypano po kraju tyle bibuły, w trzech czwartych tandetnej, iż dziw, że ludziom ten potop bibuły jeszcze nie obrzydł. Bo przecież tego wszystkiego, co dodają nasze pisma, ani sposób przeczytać.

Kilka prospektów tegorocznych posuwa się o krok dalej. *Wędrowiec* przeznacza na premie dla swoich czytelników sto oryginalnych obrazów, które będą w końcu roku rozlosowane, a dwa inne pisma dają wprost gotówkę w formie honoraryum za aforyzm.

Więc wydawcy nie próżnują. Przez cały rok medytują nad tem, coby nowego wymyślić, aby trafić do kieszeni publiczności. To samo dzieje się gdzieindziej. I we Francyi posługują się takimi wabikami pisma nawet bardzo poczytne, bardzo poważne, jak *Matin* i *Journal*. Idziemy prostą drogą ku skupczeniu prasy. Duch materyalistyczny czasu demoralizuje tę instytucyę, która powinna być stróżem idealnych dóbr społeczeństwa, jego doradcą publicznym, jego drogowskazem. Merkantylizm wciska się wszędzie natrętnie, krzykliwy, bezwzględny, drwiący. Dawaj mamonę, głupia publiczności, a co do reszty.... *je m'en fiche....*

Skupczenie prasy odbiera jej wyraziste oblicze, charakter, kupiec bowiem, zmuszony liczyć się ze wszystkimi gustami, nie może popierać takich lub innych zasad, przekonań, prądów. Jego celem: pozyskać, zwabić do swojego sklepu jak najwięcej odbiorców, zarobić jak najwięcej, bez względu na to, komu sprzedaje towar, na kim zarabia. Pism z wyraźnym kierunkiem, zachowawczych czy postępowych, organów pewnych odłamów społecznych jest w Warszawie niewiele. Większość, trzy czwarte, nie posiada żadnego programu, żadnego sztandaru, lawirując zręcznie między najrozmaitszemi przekonaniami. Ponieważ kraj nasz jest katolicki, przeto udają wszystkie pisma bezbarwne katolików, nawet wtedy, kiedy wydawca jest żydem, a redaktor lutrem. Katolicyzm ten polega tylko na ustępstwach zewnętrznych, formalnych, na milczeniu i na ilustrowaniu uroczystości katolickich, pomieszczaniu w tygodnikach portretów biskupich i na nietykaniu duchowieństwa, w samej bowiem treści pisma niema ani śladu ducha katolickiego. Pod względem zewnętrznym są wydawcy pism, obliczonych na wielkie masy, tak tchórzliwie ostrożni, iż przewyższają swoją kupiecką prawomyślnością nawet zdeklarowanych katolików. Wytwarzają się nieraz takie komiczne sytuacye, że wydawca-luter uczy autora-katolika co wolno, a czego nie wolno. Nie wolno oczywiście wszystkiego, coby mogło obrazić uczucia, przesądy najgłupszego chociażby czytelnika. I handel ma swoje sumienie, swoje przekonania, swoje sztandary. A jakże....

Pieniądz był po wszystkie czasy potęgą pierwszorzędną, ale nigdy nie narzucał się światu tak natrętnie, z takiem cynicznem zuchwalstwem, z taką arogancyą, jak obecnie. Wpływa on stanowczo na życie publiczne i prywatne, psując wszystko, czego się dotknie. Pod jego rządami podleje człowiek, paczą się charaktery.

Zabawiam się od kilku miesięcy sportem szczególnego rodzaju. Wycinam z gazet wszystkie wiadomości o większych kradzieżach. Niema prawie jednego dnia, gdzieby ktoś, gdzieś czegoś nie ukradł. Kradną, fałszują weksle wysocy urzędnicy państwowi, posłowie, dyrektorowie, prokurenci, kasyerzy, buchalterowie banków, towarzystw akcyjnych, pożyczkowych, oszczędnościowych, kradną nawet księża (Czeska Praga). Okropne! Jeszcze nigdy nie było tylu złodziejów, jak w chwili obecnej. Naszej to chwili przypadł smutny zaszczyt wytworzenia takich Humbertów.

Quousque tandem, o mercatores! — Bo całe to bezprzykładne zgorszenie spada głównie na sumienie kupców, którzy w pogoni za mamoną tracą wszystkie poczucia elementarnej etyki, elementarnego honoru. Oni to pochwycili skwapliwie doktryny materyalistyczne (walka o byt, siła przed prawem, spryt przed dobrocią i uczciwością), ukuwszy z nich zasady postępowania. Człowiek uczciwy aż się dusi w tej ohydnej atmosferze rozpętanego egoizmu i dziwić mu się nie można, że złorzeczy swojej chwili.

Człowiek uczciwy i dobry nie był wprawdzie nigdy ulubieńcem Złotego Cielca, który upodobał sobie głównie szubrawców. Nie ludzie uczciwi i dobrzy zgarniają owoce pracy, nie oni ucztują przy biesiadnym stole życia, dostatku, lecz zawsze tylko sprytni, zręczni, bezwzględni, samolubni. Ale chytrość i podstęp maskowały się dawniej, ukrywały się ze swoją podłością. Dziś wysuwają się natrętnie na samo czoło życia, wyniósłszy „spryt", czyli poprostu nieuczciwość do godności cnoty. Potrzeba jakiegoś wielkiego wstrząśnienia moralnego lub społecznego, jakiegoś wielkiego ogólno-ludzkiego bolu, aby się ludzkość zdeprawowana oburzyła, oczyściła z brudów rozpętanego samolubstwa.

(Dokończenie nastąpi).

Teodor Jeske-Choiński.

korzeni się na dobre w Mandżuryi i wpływami swemi obejmie Koreę. Skazane wyłącznie na swe przeludnione wyspy spadnie cesarstwo japońskie z wymarzonego piedestalu potęgi światowej na poziom małego państwa, które wolę swą możniejszym podporządkować musi.

A zatem inaczej wojna! Daje ona bądź co bądź pewne szanse, jakkolwiek przypuszczać trudno, aby japoński Dawid powalił rossyjskiego Goliata. W najgorszym jednak razie nic więcej nie straciłaby Japonia przez wojnę, jak to, czego musiałaby wyrzec się pozostawiając Rossyi otwarte pole w Mandżuryi i na Korei.

Tak więc stają naprzeciwko siebie dwie konieczności państwowe, z których żadna nie może ustąpić bez ujmy swych interesów — i to jest powód, dla czego wieści, jakoby lada chwila oczekiwać należało wybuchu wojny, znajdują coraz więcej wiary.

* * *

Wojna chińsko-japońska w r. 1895 dowiodła, że Japonia posiada wyborną armię. Przekonawszy się wowczas, jak wiele tym czynnikiem można dokonać, nie szczędził rząd japoński dalszych ofiar na pomnożenie i wzmocnienie swej siły zbrojnej. Bardzo pouczające pod tym względem szczegóły podaje wydana świeżo broszura majora 5 p. uł. Ursyna-Pruszyńskiego. Z niej to czerpiemy następujące informacye:

Powszechną służbę wojskową zaprowadzono w Japonii w roku 1872, tak, że armia ta niedłużej, jak lat 31 istnieje w dzisiejszej formie. Składa się ona z armii czynnej wraz z rezerwą i rezerwą uzupełniającą, z armii terytoryalnej, z pospolitego ruszenia, z milicyi wysp Jesso i Cziszima i z komend milicyi wysp Gobo, Riu-kiu i t. d. Armia czynna służy do operacyj wewnątrz i zewnątrz cesarstwa; armia terytoryalna użytą być może jedynie wewnątrz kraju, a milicye przeznaczone są do obrony wysp oddalonych od kraju macierzystego. Służba wojskowa obowiązuje wszystkich obywateli w wieku lat 17 do 20. W pół dzika ludność archipelagu nie podlega służbie wojskowej.

Korpus oficerski uzupełnia się w ogólności przez awans zastępców oficerskich, który to stopień osiągają elewowie szkół wojskowych po upływie połowy roku w służbie czynnej. Skutkiem jednak braku kwalifikowanych kandydatów, uzyskuje ostatniemi laty co roku po 400 podoficerów szarżę oficerską. Wykształcenie wojenne żołnierzy odbywa się wedle regulaminu niemieckiego z r. 1880. Kto widział wojsko japońskie, przyznać musi, że jest ono wzorowo wyćwiczone. Żołnierz japoński bywa wprawdzie słabo rozwinięty fizycznie i niskiego wzrostu, jednakowoż ma wiele zalet: sprawny, zręczny, dużo wytrzymać umie, a poprzestaje na byle czem. Gorzej ma się rzecz z kawaleryą, bo materyał koński pozostawia dużo do życzenia. Cierpi na tem również artylerya, świetnie zresztą wyćwiczona i zaopatrzona w działa najnowszego systemu.

Naczelnym wodzem jest cesarz. Jako jego organy pomocnicze sprawują władzę trzej równorzędni generałowie: minister wojny, szef sztabu generalnego i szef departamentu wyćwiczenia żołnierzy. O sprawach armii lądowej i marynarki rozstrzyga rada złożona z ministrów wojny i marynarki, szefa sztabu generalnego, jakoteż szefa departamentu wyćwiczenia żołnierzy. Sztab generalny składa się obecnie ze 150 oficerów. Wyrobem materyałów wojennych trudnią się dwa arsenały, mianowicie arsenał w Tokio z fabryką broni, wyrabiającą dziennie około 300 karabinów i fabryka przyborów dla konnicy i furgonów, jakoteż arsenał w Osala z lejarnią dział, fabryką lawet i pocisków. Rządowe fabryki prochu znajdują się w Itabaszi i Isuchani.

Liczba szkół wojskowych jest stosunkowo bardzo znaczna.

Organizacya armii czynnej przedstawia się następująco: 4 gwardyjskie, 48 liniowych pułków po 3 bataliony złożone z 4 kompanij dają ogółem 156 batalionów, 1 gwardyjski i 16 zwykłych pułków kawaleryi — ogółem 55 szwadronów, — w końcu 1 gwardyjski i 18 polnych i górskich pułków artyleryi liczy każdy po 6 bateryj. Każdy pułk artyleryi tworzy 3 dywizye po 2 baterye; każda baterya ma 6 dział szybko strzelających. Artylerya forteczna składa się z 6 pułków i tworzy ogółem 20 batalionów po 4 kompanie. Nadto wchodzą w skład armii: 1 pułk artyleryi oblężniczej, 13 batalionów inżynieryi, 1 pułk kolejowy i 12 oddziałów żandarmeryi polowej.

Pozostająca od r. 1895 w posiadaniu Japonii wyspa Formoza ma własną załogę, złożoną z 12 batalionów pieszych po 3 kompanie, 3 szwadronów kawaleryi, 3 bateryj górskich i 3 kompanij inżynieryi. W razie mobilizacyi tworzące się formacye rezerwowe dadzą 52 batalionów pieszych, 17 szwadronów konnicy, 19 bateryj, 13 kompanij inżynieryi i furgonów. Armia terytoryalna tworzy w razie mobilizacyi 52 pułków pieszych po 2 bataliony, 26 szwadronów, 13 pułków artyleryi po 4 baterye, 13 batalionów inżynieryi i furgonów po 2 kompanie.

Ogółem siła zbrojna Japonii na stopie pokojowej liczy 8100 oficerów i 133.500 żołnierzy, na stopie zaś wojennej 12.000 oficerów, 350.000 żołnierzy, 1116 dział i 82.500 koni. Wszystkie oddziały wojsk uzbrojone są bronią najnowszych systemów.

Dyslokacya wojsk jest bardzo dogodna i umożliwia szybkie zmobilizowanie całej siły zbrojnej.

W razie wojny przypadnie w udziale ważna rola japońskiej flocie transportowej. Składa się ona obecnie z 910 okrętów o pojemności 580.000 tonn. 14 parowców ma pojemność — każdy z osobna — ponad 5000 tonn, czem z wyjątkiem Anglii i Francyi, nie może się pochlubić żadna potęga morska. Co do chyżości jednak okręty japońskie nie dorównywują angielskim i francuskim, czyniąc nie więcej nad 3—17 lub 4—14 względnie 16 węzłów na godzinę. Na wspomożenie floty transportowej przeznacza rząd japoński rokrocznie 16 milionów koron.

Japońska flota wojenna liczy obecnie 161 okrętów, w tej liczbie 10 pancerników I. klasy, 2 pancerniki II. klasy, 23 krzyżowników, 16 łodzi kanonierskich, 22 torpedowców i 74 łodzi torpedowych. Są to prawie wyłącznie okręty o najnowszej konstrukcyi. Marynarka składa się z 1400 oficerów, 1350 gwardyjskich marynarzy, 3835 podoficerów i 17.880 marynarzy. Korpus marynarski uchodzi za wzorowy, każdy bowiem Japończyk już z urodzenia jest marynarzem.

Sejm bukowiński.

(Telegram.)

Czerniowce, 30 grudnia. Na wczorajszem posiedzeniu sejmu przy sposobności zapytania, wystosowanego przez p. Mikołaja Wassilkę do Marszałka krajowego z powodu rzekomo protekcyjnej gospodarki przy przyjmowaniu przez Wydział krajowy funkcyonaryuszy dla podatku od piwa, przyszło do bardzo żywej wymiany słów między p. Wassilką a p. Onciulem z jednej strony, a Marszałkiem krajowym i posłem br. Mustazzą z drugiej strony.

Następnie obradowano nad wnioskiem komisyi uniwersyteckiej o przyznanie 200.000 koron, płatnych w 25 rocznych ratach z funduszów krajowych dla gmachu uniwersyteckiego.

Prezydent kraju ks. Hohenlohe powitał w gorących słowach poparcie Uniwersytetu, jako najważniejszego czynnika kulturalnego w kraju i podniósł, iż on także według sił starać się będzie popierać życzenia Uniwersytetu.

P. Mikołaj Wassilko oświadczył, iż nie zgadza się z tym wnioskiem i korzysta ze sposobności, aby wskazać na ekskluzywnie niemiecki kierunek, panujący na Uniwersytecie czerniowieckim, na upośledzenie profesorów, należących do narodowości polskiej i ruskiej i na fakt nieprzyjęcia studentów ruskich ze Lwowa, po ich secesyi z Uniwersytetu lwowskiego. Zarzuca Uniwersytetowi, że wprowadza politykę w swe mury.

Rektor Uniwersytetu dr. Hermann odpierał zarzuty p. Wassilki, poczem Izba wniosek komisyi uniwersyteckiej przyjęła jednogłośnie. Na tem posiedzenie przerwano, odraczając je do wieczora.

Na wieczornem posiedzeniu sejmu zaszły znowu burzliwe sceny, podczas dyskusyi nad wnioskiem komisyi administracyjnej w sprawie rezolucyi, tyczącej się zniesienia wyłączonych obszarów dworskich.

Poseł dr. Jan Flondor przemawiał przeciw rezolucyi i wniósł przejście nad nią do porządku dziennego.

Posłowie Onciul, Strauch er i Mikołaj Wassilko, przemawiali za rezolucyą i atakowali ostro Flondora i wielką posiadłość.

Flondor odpowiadał następnie w języku rumuńskim, poczem to samo uczynił także Onciul.

Podczas tego zawołał do niego Hilarion Onciul: „Kłamstwo“. Na to zagroził mu dr. Aureli Onciul, że wymierzy mu policzki. Powstał ogromny zgiełk; większość, t. j. Rumuni i polscy Ormianie opuścili salę. Dopiero gdy Mikołaj Wassilko i Onciul cofnęli obelżywe słowa, większość wróciła do sali.

W głosowaniu wniosek zni[...] łączonych obszarów dworskich o[...] głosami przeciw 11. Po załatw[ieniu] drobnych spraw posiedzenie o północy zamknięto. Następne dziś.

Papież Pius X. o demokracyi chrześciańskiej.

Dzienniki francuskie i włoskie ogłaszają nową bullę papieską, którą podaliśm[y] w streszczeniu telegraficznem. Posiada o[na] doniosłe znaczenie dla wszystkich katolików chociaż tyczy się w pierwszym rzędzie katolików włoskich. W bulli tej Papież chwali włoskich katolików za to, że ich żywo obchodzą sprawy społeczne i oświadcza, że kongres boloński był objawem, świadczącym o potędze ruchu katolickiego, chociaż z drugiej strony ubolewa, że polemika toczyła się w sposób zbyt namiętny, co zagraża wspólnej akcyi katolików, tak pożądanej w interesie powagi Kościoła.

W obozie katolików włoskich zwłaszcza na kongresie bolońskim ujawniły się prądy radykalne, na czele których stoi ks. Murri; bulla papieska wyjaśnia stanowisko, jakie Stolica Apostolska w obec tych prądów zajmuje. Stanowisko to określa Ojciec św. w następujących regułach:

Społeczeństwo ludzkie jest dziełem Boga, w skład jego wchodzą pierwiastki [nie]równe i tak samo, jak nierówne są człon[ki] ciała ludzkiego i jak niemożliwie by[łoby] uczynić je równymi, tak też pierwia[stki] społeczeństwa zrównać nie można be[z] [jego] zniszczenia.

Równość różnych pierwiastków [społe]cznych w tem tylko jest uzasadnioną, że wszyscy ludzie pochodzą od Stwórcy Bog[a,] wszystkich zbawił Chrystus i każd[ego we]dług zasług Chrystus osądzi.

Z tego wynika, że w społecz[eństwie] ludzkiem są według zrządzenia Bożego [pod]dani i panowie, biedni i bogac[i,] ucz[eni i] nieuczeni, których miłość jednoczy, powinni popierać się wzajemnie, aby na ziemi żyli w dobrobycie materyalnym [i] w moralności.

Człowiek ma prawo na ziemi używa[ć] dóbr ziemskich nie tylko w ten sposób, w jaki ich używają nierozumne zwierzęta, al[e] przysługuje mu prawo do posiadania własności i to nie tylko zużywającej się, ale [ta]kiej, która jest trwałą.

Prawem przyrodzonem jest posiadanie własności prywatnej, jako owocu swej prac[y] i prawo przekazywania jej w sposób rozumny innym.

Ażeby różnicę między bogatym a biednym złagodzić, należy rozróżniać pomiędzy obowiązkami sprawiedliwości a miłości.

Obowiązki robotników są następuj[ące:] robotnik powinien podczas pracy wytężyć wszystkie swoje siły, jak to zastrzeżono w układzie zawartym dobrowolnie, nie powinien wyrządzać szkody, a unikać czynów gwałtownych i buntu.

---

19)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

NAJLEPSZA MIŁOŚĆ.

(Z francuskiego).

IX.

(Ciąg dalszy).

Położywszy się do łóżka zagłębiłam głowę w poduszki, żeby już nic nie słyszeć... ale donośne tony rozkosznej melodyi walca przenikały mury i dochodziły do mnie przygłuszone, pełne skargi, jak głos ludzki... Przypominała mi się chwila, w której upoiłam się tańcem... wszystko jeszcze kręciło się w około mnie, wszystko mięszało się w głowie rozbolałej... widziałam przed sobą ładnego oficera podobnego do Daniela i na pół przytomnie mięszałam słowa, które mówił do mnie z temi, które słyszałam z ust wicehrabiego.

Ach! dla czego on nie jest tym, który mnie kocha?... ale ja także przecież go nie kocham... zamieniliśmy z sobą kilka słów banalnych i jest mi całkiem obcy... Dla czegoż odczułam urok jego spojrzenia, gdy mnie wciągnął do walca, którego z początku tańczyć nie chciałam? dla czego o mało słabo mi się nie zrobiło w jego objęciach.

Czy to ma być miłość?

Nie, stanowczo nie, bo nie doznaję w mojem wzruszeniu żadnych porywów serca, ani ochoty wymiany myśli, ani ufności, nic takiego, co stanowi istotę uczucia.

Wszystko to raczej odczuwać mogę dla pana Ryszarda, bo on budzi we mnie współczucie, połączoną z pewnego rodzaju tkliwością. Pragnęłabym dać mu dowód mego poświęcenia, odpędzić od niego ponure myśli, podać mu dłoń pomocną; ale w chwili, gdy mam ująć tę jego rękę, krew mi się w żyłach ścina,— boję się poczuć pod ręką okaleczałe palce...

Nigdy przy nim nie jestem pewną siebie, spokojną; nigdy nie doznaję rozkosznego wzruszenia przy tym człowieku, któremu ulżyć bym chciała, którego lubię, szanuję, ale kochać bym nie umiała...

Miłość, to rzecz zupełnie odrębna, to chęć życia, upojenia; czuje się wtedy potęgę swojej własnej istoty i wierzy się, że osoba ukochana czuje to samo; słowem, miłość jest tem, czego zaznałam raz w życiu z daleka, wtedy, gdy morze całe w ogniu w jeden cud się zmieniło, a oczy Daniela błyszczały wśród nocy. Tego wieczoru brakowało tylko jednego pocałunku, a kto wie, czy moje losy nie byłyby się rozstrzygnęły inaczej i na zawsze...

X.

Następnych dni po balu mogłam zauważyć zmianę w moich dwóch uczenicach. Helena bywała często zamyślona i jakby rozmarzona, Łucya roztrzepała się do niemożliwości, wywołując co chwila mrukliwe nagany stryja, który jednakże wydawał mi się nieco łagodniej w ogóle usposobiony dla ludzi.

Baron d'Orffaie pozostał dłużej nieco w zamku i musiałam przyznać słuszność twierdzeniom wicehrabiego, że młody bogacz nie na darmo został zaproszony do Douves.

— Gotów dobić targu — rzekł mi raz pan de Bernage, widząc barona obok zamyślonej Heleny.

Nie mogąc zaprzeczyć, musiałam słuchać długich wywodów o światowem wychowaniu panien i o wyrachowaniu rodziców pragnących jak najświetniej wydać córki za mąż.

— Rodzice powinni w pierwszym rzędzie dbać o szczęście dzieci.... — odrzekłam wreszcie.

— To zależy od zapatrywania. Niektórzy sądzą, że tylko pieniądze, stanowisko w świecie, szczęście dać mogą.... Czy pani innego jest zdania?

Wzrok jego badawczy, świdrujący spoczywał uparcie na mojej twarzy, coraz uparciej... i to mnie mocno zmięszało.

— Za kogo też Łucyę wydadzą? — rzekłam, nie odpowiadając na pytanie, bo zdanie moje w tym względzie słyszał już tyle razy.

— Łucya? Och, Łucya, obawiam się, że dokuczy niejednemu... Martwi mnie ta dziewczyna, nadto śmiała, nadto dojrzała na swój wiek!

Hrabina nie była tego zdania.

Powodzenie balowe, świetność zebrania tak znakomitych osób i na niej wpływ wywarły.

Przykro mi było, że muszę sądzić surowo dom, który mnie przygarnął, gdzie rzeczywiście uprzejmi dla mnie byli, ale oni tak się różnili od wszystkich, których znałam! — Wprawdzie znałam ludzie nie wiele, doświadczenia miałam mało, czułam jednak, że były to rzeczy, które każdego razić mogły, kto się im bliżej przypatrzył.

Mnie przedewszystkiem raziła bezwzględna światowość i owa niewolniczość w obec przesądów, która istoty może tkliwe z natury, czyniła zimnemi i nieprzystępnemi.

Gdyby Łucya pozwalała sobie na takie zachowanie w ścisłem kółku rodzinnem, bardzo być może, iż spotkała by ją surowa nagana, lecz nikt jej za złe nie miał, że kokietowała w wyzywający sposób starego księcia de Raîmes, który trochę śmiesznie wyglądał, odcinając się młodej dziewczynie i umizgając, jak młodzik.

Niesprawiedliwość hrabiny, z jaką odezwała się wtedy do mnie, gdym prosiła o pozwolenie odejścia z balu, bolała mnie, ale już mnie to nie dziwiło. Obawiała się biedna, żebym nie zdobyła stryja jej córek na męża i nie odebrała majątku, który słusznie po nim odziedziczyć się spodziewały.

Było to kroplą zimnej wody na mój przyjazny stosunek z wicehrabią. [...] pewnie odczuwał, że coś zmieniło się [mię]dzy nami i obrzucał często żałosnym [wej]rzeniem tę, która przyzwyczaiła go do jej obecności, bywała powolną s[łucha]czką jego wynurzeń pesymistycznych, a teraz [ich] unikała....

Żal mi było, że muszę to czy[nić, lecz] czułam, że trzeba unikać wszelkich [dwuzna]cznych sytuacyi, z których wy[brnąć] się było trudno, a należało szczególnie strzegać się dowcipnych i złośliwych [uwag] Łucyi, której bystry umysł wszystko dostrzegał i rozumiał.

Zresztą, mówiłam przecie, że dla hrabiego czułam ogromną litość, [...] jaźni, ale po nad to nic.... A gdyby [on cze]goś więcej wymagał.... co nie przy[...] co bym uczyniła?

Ja niewiem!..

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Obowiązkiem kapitalistów i pracodawców jest: Płacić robotnikom należycie, nie przywłaszczać sobie oszczędności robotników przemocą, podstępem lub lichwą, dać im sposobność i czas do wypełnienia obowiązków religijnych, nie narażać ich na pokusy niemoralne, nie pozbawiać ich życia rodzinnego i zamiłowania do oszczędności, nie narzucać im pracy ponad siły.

Obowiązkiem miłości dla bogatych i klas posiadających jest wspierać ubogich, jak to przepisuje ewangielia. Przykazanie to tak jest surowem, że z niego zdany będzie rachunek na sądzie ostatecznym.

Biedni nie powinni wstydzić się ubóstwa, mając przedewszystkiem przykład Jezusa Chrystusa w pamięci, który mógł był urodzić się w bogactwie, atoli się urodził w ubóstwie, ażeby ubóstwo uszlachetnić.

Do rozwiązania kwestyi robotniczej mogą się bardzo przyczynić tak kapitaliści, jak robotnicy za pomocą urządzeń, które niosą pomoc potrzebującym, jako i przez zbliżenie się wzajemne i połączenie. Dzieje się to z pomocą Towarzystw i różnych instytucyj zabezpieczenia z pomocą ustaw ochraniających młodzież, a szczególnie przez Towarzystwa robotnicze i rzemieślnicze.

Do tego zmierza działalność publiczna w społeczeństwie chrześciańskiem, a zwłaszcza działalność demokracyi chrześciańskiej przez swe rozmaite instytucye. Ta demokracya chrześciańska powinna być należycie pojętą i nie mięszaną z demokracyą socyalną. Demokracya chrześciańska opiera się na zasadach wiary katolickiej, moralności i baczy szczególnie na to, aby nie naruszać praw własności.

Dalej demokracya chrześciańska nie powinna służyć celom partyjnym; ma ona rozwijać działalność błogą dla ludu, opierającą się na prawie natury i na przykazaniach ewangielii. Demokracya chrześciańska we Włoszech nie może mięszać się do spraw politycznych, bo to wzbronione katolikom włoskim ze względów wyższych.

W działalności swej musi demokracya chrześciańska podporządkować się woli władz duchownych, okazując biskupom i ich zastępcom zupełną uległość.

Ażeby działalność demokracyi chrześciańskiej była jednolitą, musi być Włoszech podporządkowaną komisyi, zajmującej się przygotowaniem do kongresów katolickich; komisya ta już od szeregu lat rozwinęła działalność pożądaną i położyła dla Kościoła wielkie zasługi i jej to polecili Papieże Pius IX. i Leon XIII. kierować ruchem katolickim, oczywiście pod dozorem biskupów.

Dziennikarze katoliccy powinni we wszystkiem, co dotyczy interesów religijnych i wpływu Kościoła na społeczeństwo, słuchać biskupów. Przedewszystkiem powinni się wystrzegać uprzedzenia w kwestyach ważnych sądu Stolicy Apostolskiej.

Chrześciańsko-demokratyczni i w ogóle wszyscy katoliccy pisarze powinni pisma swe, dotyczące moralności, przedkładać cenzurze prewencyjnej biskupa, duchowni zobowiązani są także pisma treści duchownej przedkładać przed opublikowaniem biskupowi.

Wszyscy powinni dążyć bezwzględnie do tego, aby między nimi panowały zgoda i miłość; obrazy i zarzutów należy się wystrzegać. Jeżeli nastąpi z tej strony nagana, to trzeba ją przyjąć bez szemrania i bez wytaczania skarg publicznych, co najwyżej można się zwrócić, jeżeli tego konieczność wymaga, do władzy najwyższej.

W końcu niechaj dziennikarze katolicy, jeżeli zastępują sprawy proletaryatu i ubogich unikają tego, aby sposobem wyrażania swych myśli nie wszczepiali w lud nienawiści do klas posiadających. Niechaj nie mówią o żądaniach uzasadnionych prawem, jeżeli chodzi o wypełnienie obowiązku miłości bliźniego. Niechaj raczej przypominają, że Jezus Chrystus dążył do połączenia wszystkich ludzi węzłem miłości, na czem polega wypełnienie sprawiedliwości i co nakłada na nas obowiązek pracowania dla dobra ogółu.

KORESPONDENCYE

Rzym, d. 26 grudnia.

(Święta Bożego Narodzenia w Rzymie. — Miliony Watykanu (?). — Papież i ludowcy. — Uroczystości rocznic Grzegorza Wielkiego i Petrarki. — Pałac Farnese. — Nowy poseł. — Artykuł *Osservatore Romano*. — Hr. Nigra. — Wina włoskie.)

Boże Narodzenie na wodzie! mogą sobie powiedzieć Rzymianie, bo po kilku zupełnie słonecznych dniach wróciły się znowu deszcze przy kilkunastu stopniach ciepła. Ale pomimo tego mnóstwo było pobożnych w Bazylice Św. Maryi Maggiore i w kościele Ara Coeli, gdzie się znajdują relikwie i pamiątki odnoszące się do Bożego Narodzenia. W Santa Maria Maggiore wystawiony jest św. Żłobek, t. j. jego resztki z drzewa spróchniałego, w szklanej skrzynce, a w Ara Coeli pokazują il Santo Bambino, wyrobionego z oliwnego drzewa w XVI. wieku, Chrystusa dziecię w powijakach, pokrytego drogimi kamieniami i perłami. Tutaj także urządzają słynne Presepe (żłobek), z adoracyą pasterzy, N. M. Panną, w figurach naturalnej wielkości bardzo pięknie wyrobionych. Co do tego żłobka, to najpiękniejszy i rzeczywiście świetnie wyrobiony egzemplarz grupy Św. Dzieciecia, N. M. Panny, św. Józefa, pasterzy i t d., dzieło sztnki, oglądać można w muzeum San Martino w Neapolu dokąd został przeniesiony, zapewne z jednego z kościołów. Jest to rzeczywiście dzieło sztuki plastycznej bardzo bogate i artystyczne. Kościół w Ara Coeli, w Rzymie, słynie także z „kazań dzieci“, w czasie między Bożem Narodzeniem a Trzema Królami. Rozmaite maleństwa, ładnie wystrojone, wychodzą na estradę, aby przed Żłobkiem deklamować wierszyki okolicznościowe w obec zgromadzonych Jest to stary włoski zwyczaj... Wreszcie, w kościele św. Andrzeja della Valle, w tygodniu Trzech Króli odprawiają się Msze św. w różnych obrządkach wschodnich, Msza chaldejska, maronicka, ormiańska, greckounicka i t. d, a po każdej z nich jest codziennie kazanie w innym języku.

Co do świeckiego obchodu świąt Bożego Narodzenia, to Rzymianie przedewszystkiem dbają o familijne *cenone* (to co u nas nazywają wilią), po za tem jednak z powodów widocznie klimatycznych święta nie mają wcale charakteru skupienia, wieczór spędza się w teatrach, zwłaszcza że w nich teraz rozpoczyna się wielki zimowy sezon operowy.

Za czasów papieskich zapewne, że inaczej było. Na tydzień przed Bożem Narodzeniem schodzili z gór Abruzzów kobziarze i dudziarze, aby przed obrazami Madonny na ulicach wyśpiewywać stare kolendy przy akompaniamencie sielskich instrumentów muzycznych. W wilię znikali i wracali do domu z datkami, jakie im rzucano do kapeluszy. Pifferari należą już do historyi! Tylko został się jeszcze obchód Befany (Epifanii) podczas nocy z 5 na 6 stycznia na placu Nerona, gdzie najrozmaitszymi hałasami, ale zwłaszcza trąbieniem w blaszane trąby, Rzymianie wzajemnie rozdzierają sobie uszy. I ta hałaśliwość święta, u nas tak cichego, zamkniętego, czyni je tyle odmiennem....

Na Befanę dają tutaj dzieciom podarunki noworoczne.

Na bieżące święta Bożego Narodzenia tutejsze dzienniki liberalne wystąpiły z osobliwym podarunkiem w obec Watykanu. Właściwie nie tylko liberalne, bo i kilka klerykalnych zamieściło wiadomość o milionach oddanych przez kardynała Gottiego. Wprawdzie *Osservatore Romano* zamieścił (choć późno) zaprzeczenie, zdaje się jednak, że w tej wiadomości to tylko jest prawdziwem, że miliony nadeszły na ręce kardynała Gottiego, ale że nie są przeznaczone dla Watykanu, lecz dla kongregacyj duchownych, którym rząd Stanów Zjednoczonych wypłacił indemnizacyę za majątki zabrane na wyspach Filipińskich i że podział należności powierzonym został na życzenie króla Alfonsa XIII. Piusowi X. Prawdą jest również, że przy sporządzaniu inwentarza ruchomości po Leonie XIII. znaleziono kilkakroć stotysięcy franków w złocie, złożone w szufladach biurka, oraz rozmaite drogocenne klejnoty, podarunki jubileuszowe, ale tutejsze dzienniki wydęły wiadomość, donosząc aż o dziewięciu milionach, zapomnianych na półkach prywatnej bilioteki papieskiej....

Wreszcie oficyalny organ papieski położył koniec tym plotkom, obiegającym prasę europejską, nawet tę jej część, która zwykle dobrze jest poinformowaną, jak *Temps* paryski, lub *Avvenire d'Italia* boloński i zamieścił również artykuł półoficyalny w znanej sprawie *veto* na conclave. Wreszcie *Osservatore* ogłosił umieszczenie na indeksie wszystkich rozpraw księdza Alfreda Loisy, na polu studyów biblijnych jak „L'Evangile et l'Eglise“, „Autour d'un petit livre“ i t. d. Niema wątpliwości, że autor podda się temu wyrokowi. Również i ostatnie *motu proprio* Papieża ogłoszone w *Osservatore*, w kwestyi ludowców, wykazuje, iż Pius X. trzyma się wiernie, w programie społecznym, wskazówek udzielonych przez Leona XIII., w znanych encyklikach socyalnych, które też cytuje. *Motu proprio* dotyczy zwłaszcza włoskich ludowców. Jak na dziś, niema mowy o zmianach w *non expedit*, które może, w przyszłości, w miarę okoliczności, mogłoby być zniesionem. Wpierw jednak wypada zorganizować siły katolickie na półwyspie, aby mogły skutecznie zaważyć na szali polityki wewnętrznej. Po za tem, nie należy spodziewać się, aby Pius X., w zasadzie oddalił się od tradycyi Watykańskiej.

Jednakowoż Pius X. różni się, w wielu rzeczach, od Sw[illegible]porzednika. Na posłuchaniach, nie for[illegible]uje się, ale jest nadzwyczaj uprzejm[illegible] skromny. Nie lubi okrzyków i oklasl[illegible] Bazylice, a nie znosi *sedii gestatorii*, [illegible], jak mówią sprawia Mu zawrót głowy. Z tem wszystkiem mylne są pogłoski, jakoby był cierpiącym na zdrowiu. Zapytany przez kogoś, niedawno, doktor Jego z Wenecyi, czy prawdą jest, że Papież cierpi na serce, odpowiedział znacząco, że jedyną wadą serca, jaką Papież posiada, jest, że go ma za wiele.... Prawdą jest tylko, że cierpi na bezsenność, brak apetytu dla braku ruchu, trochę na podagrę, (co przy 68 latach wieku jest zrozumiałem) ale przesadnem jest twierdzić, że jest chorym, jak to głoszą niektóre dzienniki.

Wracając do nadzwyczajnej przystępności O. Świętego: przyjmuje na trzeciem piętrze Watykanu, w małym saloniku. Kiedy osoba, przypuszczona do prywatnej audyencyi wchodzi i według etykiety trzy razy przyklęka, Papież wstaje z za biurka (czego Leon XIII. nigdy nie czynił), ruchem rąk wita i prosi, aby usiąść, nogę od pocałowania usuwa i rękę nadstawia. Pius X. jest jak widać przekonania, że godność duchowna nie powinna świecić tyle aparatem, ile pobożnością i prostotą. Przesadnem znów byłoby twierdzić, że politykiem nie będzie, bo polityka jest nieodłączną od Jego wzniosłego posłannictwa.

Za kilka dni, t. j. 6 stycznia, Pius X. ogłosi solennie dekret, przyznający bohaterskość cnót Joanny d'Arc. Ceremonia odbędzie się w sali tronowej, w obecności kardynała Ferraty, Prefekta Kongregacyi obrządków, innych kardynałów należących do niej, wysokich dygnitarzy Kuryi i przedstawicieli francuskich Instytucyj w Rzymie. Z promulgacyą tegoż dekretu, zamyka się pierwszy okres procesu jednak bez beatyfikacyi, czy kanonizacyi. Potrzeba teraz, aby Kongregacya rozpatrzyła i uznała za prawdziwe, choćby dwa cuda zdziałane za wstawieniem się Joanny d'Arc, dopiero wtedy będzie mogła dostąpić honorów ołtarza. Jeśli te cuda nie będą mogły być udowodnione, sprawa zostanie w pierwszej fazie, jak to już nieraz się stało.

Dwie rocznice obchodzić będą w roku przyszłym Włochy. W kwietniu przypada 1300-let. rocznica śmierci Papieża Grzegorza Wielkiego. Będą więc uroczystości w Watykanie, Lateranie, S. Maria Maggiore, cmentarzu św. Domicylli, gdzie miewał homilie Papież, któremu zawdzięczamy śpiew gregoryański. Natomiast Arezzo, ojczyzna Franciszka Petrarki, urządzi festyny w lipcu, z powodu sześćsetletniej rocznicy urodzin śpiewaka Laury.

Jak może już wiecie, rząd francuski nabył za 3 miliony franków od hr. Caserty, pałac Farnese, najpiękniejszy, przepyszny pałac rzymski, który będzie doprowadzony do zupełnego porządkn kosztem dodatkowym 790 tysięcy franków.

Nuncyuszem w Wiedniu zostanie mgre książę Granito di Belmonte, z neapolitańskiej znanej rodziny. Niewiadomo jeszcze, kto zostanie posłem włoskim, na miejsce hr. Nigry.

Parlament włoski, zatwierdził, przed rozejściem się na wakacye, wybór na deputowanego z Aversy (pod Neapolem) p. Karola Szancera, z rodziny galicyjskiej, izrea-

---

8

Wspomnienie o Leonie XIII.

II.

Niezależność Papieża.

(Ciąg dalszy).

I prysnął czar obłędu: minęły czasy niedozwolonych paktów z doktrynami liberalizmu. Jeśli zaś i dziś jeszcze nie milkną głosy, domagające się w dobrej wierze pogodzenia Kościoła z „nowoczesną cywilizacyą“, niema w nich ani cienia tego niebezpieczeństwa, które groziło przed 40 latami. Od Soboru Watykańskiego zapewniona jedność Kościoła, skupionego przy nieomylnym Namiestniku Chrystusa, o jego powagę, utwierdzoną dziś niewzruszenie, rozbiją się już wszelkie zachcianki nowatorstwa, podnoszące jeszcze głos w imię „porozumienia z wymaganiami czasu“. Syllabus zwyciężył na całej linii: Stolica Apostolska utrzymała i na zawsze ubezpieczyła swą niezależność najdostojniejszą, niezależność od zmiennych, chwiejnych „wymagań“ czy też kaprysów chwilowego prądu, panującego w danej epoce. Wielka to, ważna, niedosyć może jeszcze dziś oceniona zdobycz przedostatniego pontyfikatu.

Nie można sobie wystawić wyższego stopnia zależności nad tę zależność, która, według brzmienia dogmatu nieomylności, musi być udziałem Papieża, nieodłącznym od tego przywileju, gdy przemawia *ex cathedra* w rzeczach wiary i obyczaju: wówczas przestaje on być właściwie sobą, wchodzi w bezwzględną zależność od kierującego nim światła nadprzyrodzonego. Tem ważniejsza to rzecz, dla dobra Kościoła tem istotniejsza, by Papież na wszystkich polach swej działalności miał zapewnioną, ubezpieczoną jak najlepiej niezależność od wszelkich zewnętrznych wpływów, jakim człowiek ulega; by w każdem poruszeniu myśli i w każdym akcie woli z jak największą swobodą mógł iść za światłem, które nigdy mu nie przestaje przyświecać. Dlatego Stolica Apostolska musi stać tak troskliwie na straży swojej niezależności, tak mężnie bronić wszelkich rękojmi, które ją mogą rzetelnie ubezpieczyć. Jakże zaś różnorodne, jak niezmiernie liczne są wogóle wszelakie odcienie w obrębie pojęcia zależności. Nie tylko od siły materyalnej bywa przecież człowiek zależnym, od przemocy i od wszelkich urządzeń, któremi ona się posługuje. Subtelniejsza, nie tak uchwytna, a w rzeczy samej o wiele cięższa może być zależność od tych przeróżnych imponderabiliów, które działają na wewnątrz w psychologii człowieka, determinując ruchy jego myśli i woli; tem dotkliwsze to nieraz, tem bardziej krępująca zależność, im trudniej zdać sobie sprawę z jej wpływu i działania, a tem samem im łatwiej człowiek jej się poddaje, nie czując jej aksamitnych więzów. Do tych to zaś właśnie, nieuchwytnych odcieni zależności należy: mniej lub więcej świadome oglądanie się na wymagania postępu, liczenie się z „duchem czasu“.

Harmonia zaś między Papiestwem i nowoczesną cywilizacyą była po wszystkie czasy pewnego rodzaju ideałem, to z większą to z mniejszą siłą, świadomie czy bezwiednie wyrażającym się w pragnieniach wykształconego społeczeństwa każdej epoki. Nic dziwnego, że i sami Papieże nie byli niedostępni dla tego tak zacnego w gruncie pragnienia: jedni większą, inni słabszą mieli względem niego odporność. Nie brakło takich, którzy dali mu się porywać z entuzyazmem; rzecz jasna, nie jako Namiestnicy Chrystusa, nie jako nauczyciele w rzeczach wiary i obyczaju, ale jako ludzie, monarchowie, a wreszcie i jako rządcy Kościoła, słowem w tych wszystkich dziedzinach życia, gdzie byli i będą zawsze mniej lub więcej omylni, w miarę mądrości i cnoty osobistej. Przecież i ten sam nawet Papież, który był właśnie autorem Syllabusu, Pius IX., rozpoczął długi swój pontyfikat od tak rozległych ustępstw na rzecz politycznych zwłaszcza „wymagań“ swojej epoki, że w liberalnej połowie XIX. wieku powitano go z zapałem jako najliberalniejszego z Papieży. Co prawda, w tym samym czasie, pierwszą zaraz encykliką swoją odgraniczył wyraźnie sferę dla wszelkich kompromisów z liberalizmem bezwzględnie niedostępną, jakby na dowód, że Papież, Biskup rzymski, nie miał nic wspólnego ze skłonnym do ustępstw królem rzymskiego państwa. I niezawodnie te jawne, niezaprzeczone omyłki pierwszych lat panowania Piusa IX. zaważyły niemało w jego psychologii, były ważnym czynnikiem w osobistej ewolucyi tej potężnej indywidualności, której wiekopomnemi dziełami pozostaną po wszystkie czasy: encykliki z zabójczymi ciosami wymierzonymi w jądro liberalnych doktryn i konstytucye Soboru Watykańskiego z dogmatem nieomylności papieskiej.

Jeżeli można nazwać omyłką polityczne stanowisko Piusa IX. w pierwszych latach jego pontyfikatu, to trzeba przyznać, że brutalna zaiste rzeczywistość, z którą się zetknął, nie oszczędziła mu gorzkiej nauki i szybko zawróciła go z mylnej drogi. Lata wygnania uleczyły go rychło: rozwiały się piękne ale złudne marzenia, ku którym go pociągnęły postępowe hasła epoki i zbytnia ufność czystej, ewangelicznej duszy w dobre strony ludzkiej natury. Nie każdemu z poprzedników jego było to dane: tyle czasu i tyle mądrości, żeby się otrząść z czaru, jakiemu po ludzku uległ niejeden Papież w ciągu wielu stuleci, pragnąc w najlepszej wierze „godzić“ stanowisko Papiestwa z wymaganiami swojego czasu. Wartoby pod tym kątem widzenia przejrzeć dzieje Papiestwa; możeby się w nich spostrzegło więcej podobnych omyłek, więcej — w niektórych zwłaszcza epokach — zbytniego folgowania panującym w tych czasach prądom, aniželi — jak to się mniema przeważnie — nieprzejednanej wobec nich odporności. I gdyby w ciągu ubiegłych wieków poprzednikom Piusa IX. przyświecało było to ostrzeżenie, tak szorstko napozór brzmiące w ostatnim artykule Syllabusu, kto wie, czyby się nie było obeszło bez niejednej pomyłki, z której wynikło niemało zgubnych nieporozumień i szkodliwych zawikłań.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Stanisław Smolka.

lickiej. P. Szancer naturalizował się włochem w Tryeście i wstąpiwszy do służby publicznej w Rzymie, jest dziś znaczną figurą w ministerstwie spraw wewnętrznych. Uzyskał on mandat po adwokacie Rossano, który niedawno, mianowany ministrem finansów, w tydzień później w Neapolu odebrał sobie życie, w sposób tragiczny.

W obec eksponującego, w tych dniach traktatu handlowego z Austryą, porty, w Tryeście i Fiumie, zawalone są obecnie niesłychaną masą beczek z winem, z południowych Włoch (około 100 tysięcy!) aby wywóz mógł korzystać jeszcze z klauzuli dotychczasowej. Taki kolosalny wywóz, wystarczy, jak mówią Włosi — na dwa lata!

W końcu — będziemy mieli niezadługo nowe marki pocztowe! Rysuje je słynny malarz Michetti i mają być bardzo artystyczne, jak na Włochy przystoi.... *D.*

KRONIKA

Lwów, 30 grudnia.

— **Z c. i k. armii.** „Dziennik rozporządzeń wojskowych“ ogłasza: Najj. Pan zamianował podporucznikami w nieczynnym stanie obrony krajowej: Józefa Baara w 20 p. obr. kraj. w Stanisławowie i Włodzimierza Kotowicza w 36 p. obr. kraj. w Kołomyi.

— **Obwieszczenie** c. k. Administracyi podatków o przedkładaniu fasyj do podatku osobisto-dochodowego i podatku rentowego na rok 1904 rozlepione zostało na murach miasta.

— **Międzymiastowe rozmowy telefoniczne.** Dyrekcya poczt i telegrafów zaprowadza z dniem 1 stycznia 1904 na próbę, międzymiastowe rozmowy telefoniczne pomiędzy Lwowem i Krakowem z jednej strony, a wszystkiemi sieciami telefonicznemi Niższej Austryi z drugiej strony. Ze względu na próbny charakter tego zarządzenia dopuszczalne są powyższe rozmowy na razie tylko pomiędzy godziną 4 po południu a 10 rano z uwzględnieniem godzin służbowych tyczących się biur centralnych. Należytość za rozmowy, składa się z sumy każdorazowych należytości za rozmowy z Wiedniem obu rozmawiających stacyi, względnie sieci telefonicznych.

— **W sprawie miejskiej Kasy oszczędności** odbyło się wczoraj wieczorem w gmachu ratuszowym posiedzenie wybranej dla tej sprawy komisyi pod przewodnictwem prezydenta miasta dr. Małachowskiege. — Wzięli w niem udział także posłowie do Rady państwa: dr. Byk, dr. Głąbiński i dr. Roszkowski. — Po przeprowadzonej dyskusyi wybrano deputacyę, która w najbliższych dniach udać się ma do JE. P. Namiestnika z prośbą o przyspieszenie i przychylne załatwienie sprawy miejskiej Kasy oszczędności. W skład deputacyi wejdą członkowie prezydyum miasta, referent sprawy dr. Byk, posłowie dr. Głąbiński i dr. Roszkowski, oraz radny p. Hudec.

— **Ignacy Paderewski**, znakomity muzyk i kompozytor, bawi wraz z żoną w Krakowie, aby swymi koncertami trzem instytucyom ...owskim, mającym humanitarne i artystyczne ..., przyjść w pomoc.

— **Miejskie biuro pośrednictwa pracy** przeniesione zostanie w dniu dzisiejszym z placu Bernardyńskiego l. 15, do nowego lokalu przy ulicy Arsenalskiej l. 6, I. piętro (róg Podwala) obok kościoła OO. Dominikanów. Urzędowanie w nowym lokalu rozpocznie się w sobotę, dnia 2 stycznia o godzinie 8 rano. — Godziny urzędowe od 8 rano do pół do 3 po południu.

— **Komisya lekcyjna** Towarzystwa Bratniej Pomocy słuchaczów Wszechnicy lwowskiej poleca uzdolnionych i fachowych nauczycieli dla szkół średnich i niższych, z językiem wykładowym polskim, ruskim i niemieckim we Lwowie i na prowincyi.

Nauczyciele poleceni z „Komisyi lekcyjnej“ przygotowują również do wszystkich egzaminów szkół średnich prywatnych i publicznych. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie w „Komisyi lekcyjnej“ Uniwersytetu sala VIII. od 12 do 1 w południe.

— **Przedstawienie amatorskie.** Stowarzyszenie rękodzielników lwowskich „Gwiazda“ urządza w piątek, dnia 1 stycznia 1904 na korzyść funduszu Stowarzyszenia w sali własnej przy ulicy Franciszkańskiej l. 7 przedstawienie amatorskie. — Członkowie Stowarzyszenia odegrają „Twardowski na Krzemionkach“, obraz ludowy czarodziejski w 7 odsłonach ze śpiewami i tańcami, przez Jana Nep. Kamińskiego.

— **Z „Sokoła“.** We środę, dnia 6 stycznia 1904 urządza polskie Towarzystwo gimnastyczne „Sokół“ we Lwowie w sali własnej (ul. Zimorowicza 8) wieczornicę wigilijną (opłatek) dla swych członków i ich rodzin. Początek o godzinie 8 wieczorem. Wstęp od osoby 2 K. Wpisy przyjmuje kancelarya „Sokoła“ codziennie w godzinach wieczornych.

— **Papier Mickiewiczowski.** Znana we Lwowie firma S. W. Niemojowskiego zwróciła się już przed rokiem do komitetu budowy pomnika Adama Mickiewicza z propozycyą dobrowolnego opodatkowania swoich wytworów. W najbliższych tygodniach „roku Mickiewiczowskiego“ ukaże się więc w handlu „papier Mickiewiczowski“, który winien zastąpić wszystkie zagraniczne, dotąd u nas używane papiery listowe, a to tem bardziej, że bez obciążania kupującej publiczności, ofiarowuje p. Niemojowski od każdego pudełka znaczny nawet procent na fundusz budowy pomnika Mickiewicza, który jeszcze wcale pokaźnego domaga się zasiłku.

O pojawieniu się „papieru Mickiewiczowskiego“ w handlu nie omieszkamy donieść naszym czytelnikom.

— **Czyja zguba?** Magistrat miasta Lwowa podaje do wiadomości, że w depozycie kasy miejskiej znajduje się kosztowna szpilka męska do krawatki, którą znaleziono na ulicy w początku roku 1900, a której właściciel mimo należytego ogłoszenia dotąd się nie zgłosił. W celu wykazania prawa własności, ewentualnie odebrania tego przedmiotu, winna się zgłosić interesowana osoba w departamencie I. magistratu w godzinach urzędowych w przeciągu dni 14.

— **Zgubiono**: broszkę złotą w kształcie gwiazdy, wysadzaną brylantami; — książeczkę Banku krajowego nr. 19.698, opiewającą na imię Oskara Zwillinga, na którą w różnych czasach złożono 8 00 K., a wyjęto 3300 K.; — złoty damski zegarek „remontoir“ z monogramem A. R.; — kólczyk złoty z brylantem w srebrnej oprawie, wartości 600 K.

— **Eksplozya** eteru w fabryce „Tlen“. Wczoraj po godzinie 5 po południu eksplodował nagle w fabryce chemicznej „Tlen“, z niewiadomej na razie przyczyny, kociołek napełniony eterem a palący się płyn oblał pracujące w pobliżu robotnice Stanisławę Witeuszównę, Izabelę Bieńkowską, Stefanię Szeligównę i Julię Witeuszównę. Pierwsze trzy odniosły lekkie, ostatnia zaś ciężkie poparzenia na całem ciele.

Wezwane pogotowie Towarzystwa ratunkowego, po opatrzeniu poparzonych, odwiozło Julię Witeuszównę w stanie bardzo groźnym do szpitala powszechnego; trzy zaś inne leczą się w domu.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie, Klemens Jaszczor, emer. kapitan 90 p. p., w 50 roku życia; — Antonina Kamienobrodzka, wdowa po oficerze b. wojsk polskich z r. 1831; Marya Kasalla, w 89 roku życia; — Jan Łuczków, w 74 roku życia; — Feliksa z Kofczyńskich Paulo, w 56 roku życia; — Grzegorz Żerebecki, w 38 roku życia.

— **Z Krakowa** donoszą: W jednym z tutejszych prywatnych Zakładów leczniczych cierpiący umysłowo hr. D. rzucił się wczoraj z nożyczkami na ordynującego lekarza, usiłując zadać mu cios w brzuch. Lekarz zasłonił się rękami i w skutek tego odniósł skaleczenie w rękę. Ten sam chory wczoraj rzucił tak silnie butelką na służącego zakładowego, że butelka, uderzywszy o ścianę, rozprysła się w kawałki. Nieszczęśliwego chorego przewieziono w skutek tego na oddział obłąkanych przy tutejszym krajowym szpitalu św. Łazarza.

— **Straszne morderstwo.** Z Wiednia donoszą: Tutejsza dyrekcya policyi otrzymała dziś z Nancy we Francyi od tamtejszej policyi doniesienie że przebywający tam Aleksander Horwitz, trudniący się sprzedażą dzieł sztuki, pochodzący ze Lwowa, został w swem mieszkaniu zamordowany. Śmierć nastąpiła w skutek pchnięcia sztyletem. Ciało jego wrzucono do kanału. Jako domniemanych morderców poszukuje policya w Nancy dwóch młodych kupców, którzy po morderstwie znikli z miasta, a to Bernarda Schnappa, pochodzącego z Bukowiny, urodzonego w roku 1880 i Jakóba Senzera, urodzonego w roku 1884 we Lwowie. Jest rzeczą prawdopodobną, że mordercy zabrali z mieszkania swej ofiary znaczniejszą sumę pieniędzy.

— **Fałszerz listów kredytowych.** Z Wiednia donoszą nam: Tutejsza policya aresztowała urzędnika Banku berlińskiego dla handlu i przemysłu, Paltzera, pod zarzutem sfałszowania dwu listów kredytowych t. zw. „Credit Lyonnais“, w sumie 70.000 fr. U Paltzera znaleziono znaczne sumy pieniędzy i liczne kosztowności.

— **Aresztowanie fałszerza monety.** W Svendborgu, w Danii, schwytano majstra ciesielskiego Nielsena z Kopenhagi, który fałszował duńskie banknoty 100-koronowe. Przy aresztowanym znaleziono banknotów za 25.000 K.

— **Znęcanie się nad żołnierzami.** Sąd wojskowy w Mühlheim — jak donoszą z Düsseldorfu — skazał podoficera Finkensiepa z 150 pułku piechoty za znęcanie się nad żołnierzami w 500 udowodnionych mu wypadkach, na rok więzienia.

Notatki literacko-artystyczne.

Kalendarz króla Jana III z r. 1683. Pod takim tytułem *Tygodnik Ilustrowany* przyniósł na swych szpaltach ciekawy artykuł prof. Józefa Kallenbacha, bibliotekarza książnicy ordynacyi hr. Krasińskich. Jest on poświęcony egzemplarzowi Kalendarza Słowakowicza, stanowiącemu niegdyś własność bohaterskiego króla, i to właśnie z roku słynnej odsieczy wiedeńskiej. Egzemplarz ten towarzyszył zwycięzcy nad półksiężycem także w wyprawie pod Wiedeń, tam i z powrotem.

Na wprawionych do książeczki czystych kartkach czerpanego papieru król robił rozliczne, krótkie a wymowne notatki, oznaczone datami. Te zapiski, ta autentyczność egzemplarza, którego w dniach historycznie tak doniosłych dotykały ręce niepospolite, nadały pierwszorzędną wartość pamiątkową skromnej książeczce.

Nie był to więc wybryk kaprysu wielkopańskiego, lecz objaw czci chwalebnej, że hr. Anna z Potockich Branicka nabyła „za królewską cenę“ ten niepozorny, odarty z bogatej niegdyś oprawy, kalendarzyk.

Strona tytułowa Kalendarza, której podobiznę (obok innych) podaje *Tygodnik*, brzmi jak następuje:

„Nowy y stary kalendarz świąt rocznych, y biegow niebieskich.
Kapłanom, dla porządku Kościoła Bożego;
Gospodarzom, dla śiania y szczepienia;
Chorym, dla poratowania zdrowia;
Zdrowym, dla traktowania spraw poważnych;
Myśliwym, dla szczwania zwierza,
Wielce służący.
Na rok Pański M. DC. LXXXIII. Po Przybyszowym Pierwszym, po Przestępnym Trzeći. Z pilnośćią wyrachowany. Przez M. Stanisława Słowakowicza, Filozofiey y Medycyny w Akad: Krakowskiey Doktora. W Krakowie, w Drukarni Schedlow, I. K. M. Typogr“.

Nadto, na tejże stronie jest winieta z uosobieniem Medycyny i Astrologii w postaciach niewieścich i napisem: *Nos ambae unum sumus* (My obie jedno jesteśmy). Redaktor tego kalendarza był bowiem nie tylko „filozofji i medycyny doktorem“, lecz nadto „astrologji ordynarjuszem“ w Collegium Minus Uniwersytetu krakowskiego. Urodził się w Bieczu 1634 r., zmarł w 1702 r.

A oto kilka notatek królewskich:

„Juni 4. Kwadrans circiter po Siodmy zrana dał nam P. Bóg syna.

. . . .

15-ta vel 14-ta Julij. Oblenzony Wiedeń.

16. Założenie *primi lapidis* (pierwszego kamienia) OO Capucinów w Warszawie.

17. Dzieci się ruszyły do Falent pułtory mile dobre z Wilanowa.

18. Myśmy się sami ruszyli do Falent na obiad tamże y na noc.

24. Jedliśmy obiad w Krnszynie, ztamtond samym wyiechawszy wieczorem na noc mil trzy dobrych do Czenstochowy.

25. Spowiedź y dzień cały na Nabożeństwie.

. . . .

29 (sierpnia). Szliśmy kraiem cudownie pieknym, żyznym nalzwyczai, kopy genstsze niżeli gwiazdy, pułtory mile od Bruny miasta i Fortece mszy Ś. słuchaliśmy u OO Franciszkanow.... Zamek obronny, na gurze winogrady, po gurach wina, Brzoskwinie pno się po murach, sady srogie, klasztory, domy bielone dokoła....

. . . .

11 (września). Skoro dzień stanołem na gurach nade wsio, tam *consilium* było o szyku z Electorami y Generałami, woisko nadeszło o południu, przechodziliśmy gury y staneliśmy nad Obozem Tureckim na gurach Calemburskich. *Concilium* na mogile. Ianczarowie wyszli ku Klasztorowi y Zamkowi strzylali się z naszymi. Wiatr cały dzień y noc niezwyczainie wielki, z miasta bito z dział mocno dzień y noc. Nocleg w lesie przy infanterij.

12. *Sit nomen Dni* (Domini) *benedictum* wygrana potrzeba. Nocleg w obozie Turec. pod Drzewem.

13. Wiazd do Wiednia, nocleg w obozie ieszcze Tureckim w smrodach srogich.

. . . .

5 (listopada, w drodze powrotnej przez Węgry). Przymrozek duży, biały — grunty czarne, dobre, pszeniczne, zasiane obszernie, kościołów siła, dawno kiedyś spalonych. Figury murowane, zburzone, zamek także....“

Notatki królewskie nie przynoszą nowego materyału historycznego w obec istnienia szczegółowych dyaryuszów z owych czasów; ale już choćby tych kilka wyjątków, które przytoczyliśmy powyżej, wskazują ich znaczenie dla charakterystyki Jana III, jako człowieka.

Prof. Kallenbach temi słowy kończy swoje uwagi o Kalendarzu królewskim i jego losach:

„Do tylu wspaniałości Wilanowa przybyła niepozorna książeczka, której mogą nam biblioteki europejskie pozazdrościć. Dla Kalendarza odsieczy wiedeńskiej niema lepszego na świecie miejsca, niż to, które nam na każdym kroku przypomina „możnego króla wiekopomne dzieła...“

Z muzyki. Plaga cudownych dzieci, która poczyna już grasować epidemicznie, nasłała nam aż troje naraz przedstawicieli do Filharmonii. Dwoje z nich: pianistkę Florę Joutard i skrzypka Maksymiliana Pilzera słyszałem wczoraj, trzecia, Paula Joutard, wystąpi jeszcze w sobotę. Dzieciństwo p. Maksymiliana polega chyba w kostiumie, w którym nie radziłbym mu przechadzać się po ulicach, bo prawdopodobnie prawdziwe nasze dzieci uliczne zaprotestowałyby dotkliwie przeciw krócintkim *inexpressiblom*, noszonym przez tak wyrośniętego młodziana. Zresztą posiada p. Pilzer dosyć wiele techniki na swym instrumencie, posiada zapewne i wiele talentu, co nie przeszkadza mu wszakże grać od czasu do czasu fałszywie. Bacha powinien na razie bezwzględnie zostawić w spokoju, ten olbrzym nie zgadza się już na pewno z krótkiemi spodeńkami.

O wiele bardziej interesuje panna Flora. Jakkolwiek młodsza, dojrzalszą jest artystycznie od p. Pilzera. Wprawdzie i ona nie dorosła jeszcze do Bacha, natomiast rzeczy pod względem treści skromniejsze, a bardziej błyskotliwe, jak Moszkowskiego i dziesiątą rapsodyę Liszta gra technicznie bardzo dobrze, z brawurą i zajmująco. Więcej może jeszcze podobała mi się jako kompozytorka — „Suita“ jej z pięciu numerów *à l'antique*, jest utworem nie tylko dobrze zrobionym ale i odczutym szczerze.

Kompilacyi motywów Józefa Strausa, najmniej znanego z bratniej trójcy Józefa, Jana i Edwarda i przerobienia ich na „numera“ operetkowe podjął się p. Reiterer. Całości, po dorobieniu łączącego tekstu, dano tytuł „Figle wiosenne“, a p. Kliszewska zyskała doskonałą rolę, z której wywiązuje się z wdziękiem i powodzeniem.

Seweryn Berson.

Z teatru donoszą: Jutrzejsze sylwestrowe przedstawienie na zakończenie starego roku zapowiada się i tym razem nadzwyczaj świetnie, gdyż program jest nader obfity i interesujący. (Trudno powstrzymać się od uwagi, że ten program „obfity i interesujący“ co do opery i operetki, stanowczo nie jest przeglądem scenicznym dramatu w r. 1903. „Zemsta“ do tego przeglądu chyba nie należy, „Z dobrego serca“ i „Literatura“, chronologicznie także nie należą, a są chyba popisem kilku sił scenicznych. Zresztą na 12 numerów jest ośm spiewnych i — baletowych! *Przyp. Red.).*

Na noworoczne przedstawienie daną będzie po południu wesoła operetka „Posłaniec nr. 6666“, a zaś wieczorem znakomita i zabawna komedya Wiktoryna Sardou „Safanduły“ z udziałem pierwszorzędnych sił naszej sceny.

„Don Juan“ Mozarta, wystawiony będzie niezadługo na naszej scenie. Dyrekcya chciała zapoznać publiczność z tem dziełem, które należy bezsprzecznie do najwspanialszych utworów wielkiego kompozytora. Z pośród pokrewnych mu duchem oper komicznych stoi „Don Juan“ pod względem muzycznym najwyżej, odznaczając się nietylko szlachetnością i głębokością inwe... cyi, subtelnością i finezy... mego tematu, osnutego na tle ... w ciągu półtrzecia wieku pociągała nie... tym swym urokiem wszystkie dusze twórcze największych poetów i twórców.

Próby z „Don Juana“ odbywają się codziennie pod kierunkiem p. Brunetto. Partyę tytułową śpiewać będzie p. dr. Konrad Zawiłowski, Annę p. Gembarzewska, Elwirę pna Kurtz, a komandora p. Mossoczy. Nadto w przedstawieniu wezmą udział: nowozaangażowany tenor p. Manfred, pp. Chodakowski, Tracikiewicz i Paszkowski.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we środę po raz czwarty „Jan Gabryel Borkman“, sztuka w 4 aktach Henryka Ibsena.

Jutro, we czwartek (na zakończenie starego roku przedstawienie sylwestrowe) „Rok 1903“ przegląd sceniczny w 12 częściach:

1. „Wiarusy“, polonez, odegra orkiestra teatralna;
2. „Zemsta“, akt czwarty z komedyi Al. hr. Fredry ojca;
3. „Halka“, wyjątek z II aktu opery St. Moniuszki;
4. „Z dobrego serca“, komedya w 1 akcie Lucyana Rydla;
5. „Pajace“, prolog z opery Leoncavalla, odśpiewa dr. Konrad Zawiłowski;
6. „Oda do młodości“ Adama Mickiewicza, wygłosi p. Wysocki;
7. „Figle wiosenne“, wyjątek z II aktu operetki Józefa Straussa;
8. „Literatura“, komedya w 1 akcie Artura Schnitzlera;
9. „Madame Sherry“, wyjątek z operetki Hugona Feliksa;
10. „Wolny strzelec“, wyjątek z opery Webera — odśpiewa p. Gembarzewska;
11. Balet z „Pięknej z Nowego Jorku“.
12. „Słodka dziewczyna“, wyjątek z II aktu operetki Reinhardta.

W piątek o godzinie pół do 4 po południu (po cenach dramatu) „Posłaniec nr. 6666“, operetka w 3 aktach z prologiem C. M Ziehrera;

wieczorem o godzinie pół do 8 po raz czwarty „Safanduły“, komedya w 4 aktach Wiktoryna Sardou.

W sobotę po raz czwarty „Figle wiosenne“, operetka w 3 aktach K. Lindaua i J. Wilhelma. Muzyka z motywów Józefa Straussa, ułożył Ernest Reiter. Nowa wystawa.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu (po cenach dramatu) „Dziesięć cór na wydaniu“, operetka w 1 akcie Fr. Souppego

Nastąpi „Divertissement baletowe“ w 1 akcie, układu Stan. Sachsa. Zakończy: „Pan Choufleuri przyjmuje“, operetka w 1 akcie Jakóba Offenbacha;

wieczorem o godzinie pół do 8 po raz piąty „Jan Gabryel Borkman“, sztuka w 4 aktach Henryka Ibsena.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Taryfy naftowe. Ministerstwo kolei żelaznych wysłało do rafineryj nafty, oraz do Związku producentów surowca „Ropa“ zaproszenie na ankietę w sprawie zamierzonego podwyższenia taryf naftowych. Na ankietę proszeni są także reprezentanci kolei prywatnych. Ankieta ta odbędzie się dnia 11 stycznia w Ministerstwie kolejowem.

Giełda towarowa. Cukier surowy *loco* Aussig 19·50 do 19·60, *loco* Ołomuniec 18·70 do 18·80, *loco* Berno-Wiedeń 18·80 do 18·90, na styczeń *loco* Aussig 19·60 do 19·70. Cukier w kostkach: *prima* 68·70 do 68·70, *secunda* 68·20 do 68·20. Spirytus kontyngentowany: *loco* Wiedeń 43·20 do 43·60. Nafta kaukazka: *transito* Tryest 9·50 do 10·—, galicyjska przeźroczysta 40·60 do 41·20. *(Ceny w koronach).*

Targ zbożowy.

Lwów, 30 grudnia. Waluta koronowa Cena za 50 kg. *loco* Lwów. Pszenica gotowa 7·80 do 8·10, pszenica na termina 7·60 do 7·75, żyto gotowe 6·40 do 6·60, żyto na termina 6·40 do 6·60, owies obroczny gotowy 5·40 do 5·80, owies obroczny na termina 5·25 do 5·50, jęczmień pastewny 4·75 do 5·10, jęczmień browarniczy 5·25 do 5·50, rzepak 9·25 do 9·50, lnianka —·— do —·—, groch pastewny 6·— do 6·25, groch do gotowania 7·50 do 8·25, wyka 5·— do 5·30, nasienie lniane —·— do —·—, nasienie konopne —·— do —·—, bób —·— do —·—, bobik 5·— do 5·25, hreczka —·— do —·—, kukurudza nowa 6·10 do 6·30, kukurudza stara 6·25 do 6·50, chmiel za 56 kilo 180·— do 200·—, koniczyna czerwona 55·— do 60·—, koniczyna biała 45·— do 47·—, koniczyna szwedzka 45·— do 60·—, tymotka 23·— do 25·—.

Spirytus *loco* za 50 litr. gotowy *paritas* Tarnopol 18·50 do 18·85 za 50 litr. *paritas* Tarnopol na termin —·— do —·—, wyranty —·— do —·—, ekskontyngentowy 19·75 do 21·—.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielać będzie dnia 31 b. m. przed południem ogólnych posłuchań w Burgu.

We wtorek, dnia 5 stycznia i we czwartek, dnia 7 stycznia p. r. odbędą się w apartamentach Najj. Pana obiady dla dyplomatów.

Według dotychczasowych dyspozycyj Najj. Pan wyjedzie dnia 11 stycznia na łowy do Mürzsteeg, a powróci do Wiednia dnia 13 stycznia wieczorem.

Komisya wykonawcza centralnego komitetu wyborczego obradowała wczoraj pod przewodnictwem prezesa hr. Wojciecha Dzieduszyckiego. W obradach wzięli udział pp. Cieński, Kozłowski, Merunowicz, Ostaszewski-Barański, Rayski, Skałkowski i Wiśniewski. Na porządku dziennym stała sprawa wyborów uzupełniających do sejmu.

Komitet wykonawczy młodoczeski odbył wczoraj w Pradze pod przewodnictwem posła Skardy posiedzenie, na którem omawiano poufnie sytuacyę polityczną. Przyjęto do wiadomości kandydaturę dr. Rezeka na posła do sejmu, wreszcie uchwalono, że poseł Janda nie ma powodu składać mandatu poselskiego dlatego, że otrzymał order Żelaznej Korony trzeciej klasy, gdyż otrzymał go wyłącznie jako długoletni prezes rady kulturnej dla Czech.

Wedle dzienników berlińskich cesarz Wilhelm zamierza dzień Nowego Roku i dzień swysh urodzin t. j. 27 stycznia przepędzić w Berlinie. W obec tego podróż na południe, jeżeli w ogóle przyjdzie do skutku, nastąpi dopiero w lutym.

Z dniem 1 stycznia 1904 roku wchodzi w życie w cesarstwie niemieckiem nowe prawo o zatrudnianiu dzieci w przemyśle. Zatrudnianie dzieci poniżej lat 12 jest zakazane w czasie od 8 godziny wieczorem do 8 godziny z rana i przed nauką przedpołudniową. Praca dzieci nie może trwać dłużej niż 3 godziny, a w czasie wakacyi nie dłużej niż 4 godziny. Obiadowy czas trwa przynajmniej 2 godziny. Po południu wolno dzieci zatrudnić dopiero godzinę po nauce.

Dzienniki berlińskie omawiając nową ustawę o stowarzyszeniach. która ma być przedłożoną parlamentowi niemieckiemu, podnoszą z niej dwa szczegóły: Pierwszy, że kobietom, którym dotychczas nie wolno było brać udziału w zgromadzeniach i stowarzyszeniach politycznych, udział ten będzie dozwolony. Drugi szczegół skierowany jest przeciw ludności polskiej, bo nadaje urzędnikowi prawo rozwiązania zgromadzenia, jeśli obrady nie toczą się w języku niemieckim.

Z Petersburga donoszą, że stanowisko generał-gubernatora kijowskiego objąć ma naczelnik miasta Petersburga generał-adjutant Klejgels.

Dzienniki petersburskie donoszą jako rzecz pewną, że następcą biskupa Roopa na tyraspolskiej stolicy biskupiej mianowany będzie członek metropolitalnej kapituły mohylewskiej, dziekan petersburski, prałat ks. Witołd Erdman, proboszcz kościoła św. Stanisława w Petersburgu.

Strejk piekarzy w Paryżu nie zapowiada się bynajmniej groźnie. Powodem jego wybuchu było żądanie zniesienia biur pracy, któremu rząd odmówił. Strejk nie jest powszechnym a wywołali go w największej części ludzie, nie mający pracy. Kilkuset uczestników zgromadzenia, na którem uchwalono strejk, ma za sobą tylko małą część stowarzyszeń zawodowych. Początkowo miał to być strejk we wszystkich gałęziach dostarczania żywności. Na razie jest mowa tylko o piekarzach. Dzienniki paryskie przypominają. że przed 15 laty, gdy zastrejkowali czeladnicy piekarscy, zamawiano chleb z prowincyi. Ale całe pociągi leżały nieodebrane na dworcach, gdyż piekarze paryscy sami zaspokojali miejscowe potrzeby. Było to następstwo faktu, że strejk urządzili głównie robotnicy bez pracy.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 30 grudnia. Najj. Pan cieszy się zupełnem zdrowiem i udziela jak zwykle audyencyj prywatnych i ogólnych.

Wiedeń, 30 grudnia. Najj. Pan sankcyonował uchwalone przez Sejm galicyjski ustawy: o poborze 30prc. dodatku krajowego do podatku od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego i o zezwoleniu gminie Leżajsk na pobór wyższych opłat gminnych od napojów spirytusowych.

Wiedeń, 30 grudnia. *Wiener Ztg.* ogłasza sankcyę Cesarską dla uchwalonego przez Delegacyę prowizoryum budżetowego na dwa pierwsze miesiące r. 1904, tudzież rozporządzenie Cesarskie na podstawie §. 14 o poborze podatków i pokryciu wydatków państwowych na czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1904.

Najj. Pan nadał inspektorowi urzędu cechowniczego, Franciszkowi Dobrzyńskiemu tytuł i charakter starszego inspektora.

P. Minister skarbu zamianował komisarza skarbowego, dr. Tadeusza Konstantego Uhle-Raucha koncypistą ministeryalnym w Ministerstwie skarbu.

Wiedeń, 30 grudnia. Dzisiejsza *Wiener Ztg.* ogłosi rozporządzenie Cesarskie w sprawie założenia centralnego zamknięcia rachunków za rok 1903 i prowizoryum budżetowego na pierwsze półrocze r. 1904. Zamknięcie rachunków za r. 1903 przedstawia się jak następuje: Ogólne wydatki wynoszą 1,732.196.912 koron, ogólne dochody 1,732.199.884, tak, że nadwyżka wynosi 2972 koron. Przedewszystkiem należy podnieść, że w zamknięciu rachunkowem przyjęto także pozycyę, jaka miała wyniknąć z emitowania renty, tak zwanej amortyzacyjnej w kwocie 25,395.000 koron, która *de facto* nie została emitowaną. Uczyniono to ze względów formalnych, aby mieć schemat dla zamknięć rachunkowych.

Wiedeń, 30 grudnia. P. Minister rolnictwa zamianował zarządców domen i lasów Stanisława Dąbrowskiego i Włodzimierza Karatnickiego, lustratorami.

Budapeszt, 30 grudnia. W dalszym ciągu wczorajszej dyskusyi w Izbie deputowanych nad kontyngentem rekruta przemawiał p. Ugron i polemizował z wywodami ministra honwedów gen. Nyirego. Powiedział, iż ustawiczne powoływanie się ministra na kwestyę bałkańską, wcale nie zaimponuje opozycyi. Węgrzy powinni się starać o utworzenie państwa narodowego w każdym kierunku, gdyż sojusz z Austryą nie będzie trwał wiecznie.

Minister honwedów generał Nyiri polemizował z wywodami p. Ugrona.

Następnie przemawiał p. Sluhy (z frakcyi Szederkeniego), poczem posiedzenie zamknięto. Następne dziś.

Budapeszt, 30 grudnia. Aresztowano tu sługę pocztowego Totha i stróża nocnego Goldsacka pod zarzutem kradzieży 72.000 koron z worka pocztowego.

Berlin, 30 grudnia. Prywatnie donoszą z Nowego Jorku: Z powodu wiadomości, że w Kiszyniowie przygotowują na ruski Nowy Rok nową rzeź żydów, zwróciły się nowojorskie Stowarzyszenia izraelickie do prezydenta Roosevelta i kongresu z petycyami o interwencyę rządu Stanów Zjednoczonych. Były konsul generalny Szymon Wolff ma dziś departamentowi państwowemu wręczyć w tej sprawie petycyę, poczem przyjęty będzie przez Roosevelta na posłuchaniu.

Kolonia, 30 grudnia. Do *Köln. Ztg.* telegrafują z Petersburga: Według nadeszłego z Władywostoku telegramu, mają tam jeszcze nadzieję utrzymania pokoju. Mobilizacya japońskiej floty może być wytłómaczona postępowaniem Koreańczyków przeciw Japonii. *Köln. Ztg.* dodaje, że wiadomość ta pochodzi z dobrego źródła i wskazuje na to, że Rossya przyznaje Japonii pewne prawo bronienia swoich interesów politycznych na Korei, ewentualnie z bronią w ręku. To oświadczenie ma zaprzeczyć pogłoskom, według których Rossya wkroczenie wojsk japońskich do Korei południowej uważałaby za *casus belli.*

Belgrad, 30 grudnia. Omawiając niedzielną manifestacyę przed poselstwem francuskiem, wywodzą *Wieczorne Nowosti,* że obecność posła francuskiego w Belgradzie można tem wyjaśnić, że reprezentant republiki nie musi się koniecznie solidaryzować z postępowaniem reprezentantów mocarstw i królestw. Niemniej jednak nie można z tej obecności wnosić, jakoby chciał on demonstrować przeciw tym ostatnim. Francya dla przypodobania się Serbii nie da się poróżnić z zaprzyjaźnioną z sobą Rossyę. Manifestacya niedzielna tylko utrudnia położenie posła francuskiego. Chciano jej w nierozsądny sposób użyć jako środka walki ze wszystkiemi państwami europejskiemi. Wiadomość, jakoby poseł francuski miał w skutek manifestacyi niedzielnej opuścić Belgrad nie jest również prawdziwą. Poseł francuski starał się bezskutecznie przeszkodzić manifestacyi. W końcu pisze wspomniany dziennik, że polityka uliczna nie przynosi nigdy dobrych owoców.

Paryż, 30 grudnia. Nowy ambasador rossyjski, Nelidow, wręczył prezydentowi swe pismo uwierzytelniające i powiedział przy tem, że car polecił mu wyrazić prezydentowi Loubetowi uczucia przyjaźni, jakie żywi dla Francyi i starać się o zacieśnienie jeszcze bardziej węzłów łączących oba państwa. — Związek tych państw jest ważnym czynnikiem do utrzymania pokoju.

Prezydent w odpowiedzi powitał z radością ponowne zapewnienia o przyjaźni cara i zapewnił, że rząd francuski ze swej strony przyczyni się do wzmocnienia związku obu państw.

Paryż, 30 grudnia. Izba dep. przyjęła projekt amnestyi za przestępstwa podczas strejku.

Senat ponownie odrzucił przywrócone przez Izbę dep. cyfry niektórych rozdziałów budżetu.

Paryż, 30 grudnia. Jak słychać były prezes gabinetu p. Waldeck-Rousseau cierpi na kamienie żółciowe. Obawiają się, że utworzył się u niego na wątrobie wrzód, w skutek czego p. Waldeck-Rousseau będzie się musiał poddać ciężkiej operacyi.

Valenciennes, 30 grudnia. Notaryusz Lafevre, który zawikłany był w sprawie Humbertów, został aresztowany pod zarzutem fałszerstwa i nadużycia władzy. Aresztowanie to wywołało wielką sensacyę.

Z dalekiego Wschodu.

Londyn, 30 grudnia. *Daily Telegraph* podając z Tokio bliższe szczegóły o onegdajszem cesarskim rozporządzeniu stwierdza, iż po raz pierwszy rząd japoński widział się zmuszonym skorzystać z artykułu 7 konstytucyi dla wydania nadzwyczajnego rozporządzenia, które tyczy się zaciągnięcia pożyczek na 2 do 5 lat, na cele wojskowe.

Londyn, 30 grudnia. *Daily Mail* donosi z Tokio: Rada ministeryalna na podstawie paragrafu konstytucyi, który pozwala wyjątkowo, z pominięciem drogi parlamentarnej, przedsiębrać ważne zarządzenia, uchwaliła użyć 5 milionów funtów szterlingów na zbrojenia na wypadek wojny.

Dwa okręty szpitalne japońskiego „Czerwonego Krzyża“ otrzymały rozkaz, aby były w pogotowiu.

Z Cobie donoszą, że wstrzymano tam wszelkie urlopy oficerów i majtków japońskiej marynarki.

Londyn, 30 grudnia. Do *Daily Telegraph* telegrafują z Tokio: Rząd japoński jest zdania, że kwestya: wojna czy pokój — rozstrzygnie się najprędzej za tydzień.

Londyn, 30 grudnia. Jak dzienniki donoszą, Japonia prosiła Rossyę, aby dała materyalną rękojmię szczerości swoich zamiarów w obec Korei, a to przez zmniejszenie o połowę floty rossyjskiej na wodach Azyi Wschodniej. Rossya i Japonia zakupują w Chicago ogromne zapasy zboża i mięsa.

Londyn, 30 grudnia. Tutejsze dzienniki ogłaszają oświadczenie japońskiego poselstwa w Londynie, według którego ostatnia nota Japonii do Rossyi zawiera następujące warunki: Formalne uznanie niezawisłości i nietykalności Korei i Chin. Równe traktowanie wszystkich narodowości. Przyjęcie systemu „otwartych drzwi“ w Korei i Chinach, wreszcie zawarcie osobnej umowy w sprawie Mandżuryi.

Londyn, 30 grudnia. *Daily Telegraph* dowiaduje się, że Japonia nie żąda opróżnienia Mandżuryi, lecz odszkodowania na wypadek, gdyby Rossya przyjętych na siebie zobowiązań nie wypełniła. Japonia żąda dalej, aby uznano jej zwierzchnictwo nad Koreą.

Londyn, 30 grudnia. *Daily Cronicle* donosi, że Japonia zakupiła dwa okręty argentyńskie, o których zakupno prowadziła także Rossya równocześnie pertraktacye.

Tokio, 30 grudnia. Uchwalone przez gabinet i przyjęte przez tajną radę rozporządzenia wyjątkowe zostały ogłoszone onegdaj wieczorem. Upoważniają one rząd do czerpania z kredytu nadzwyczajnego na cele wojskowe i zawierają postanowienia co do głównej kwatery i sztabu na wypadek wojny. Inne rozporządzenie ustanawia radę wojenną. Rozporządzenia te uzupełniają przygotowania wojenne.

Pekin, 30 grudnia. *Biuro Reutera* donosi, że wicekrólowie trzech prowincyj środkowych zawiadomili, iż mają do rozporządzenia 90.000 żołnierzy, wykształconych przez zagranicznych oficerów.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 30 grudnia 1903. — Giełda poranna. *(Vorbörse).* Godzina 10 minut 30. Marki 117·22, Renta majowa 100·60, Węgierska renta koronowa 98·75, Akcye austryackie Zakładu kredytowego 687·75, Akcye węgier- Zakładu kredytowego 781·50, Akcye Anglobanku 282·50, Akcye Unionbanku 549·—, Akcye Bankvereinu 525·—, Akcye Länderbanku 447·—, Akcye Kolei panstwowych 676·—, Lombardy 86·—, Akcye Kolei Elbethal —·—, Akcye Fabryki broni —·—, Akcye tytoniowe —·—, Akcye Alpiny 422·50. Akcye Rima Muranyi 503·50, Akcye Praskiego Towarzystwa żel. 1942 —. Losy tureckie 136·75, Ruble 252·50, 4-proc. listy Banku hipotecznego 98·75, 4 i pół procentowe listy Banku hipotecznego 101·75. Galic. pożyczka kraj. z r. 1893 99·35, 4-proc. Listy zastawne Banku kraj. 99·—, 56 l. listy Tow. redytowego ziemskiego 99·—.

Wiedeń, 30 grudnia 1903. **Zamknięcie giełdy** *(Schlusscourse).* **Godz. 2 min 30.** Akcye austryackiego Zakładu kredyt. 685 —, Akcye węgierskiego Zakładu kredyt. 778·—, Akcye Anglobanku 282·—, Akcye Unionbanku 544·50, Akcye Länderbanku 447·75, Akcye Bankvereinu 523·25, Akc. Bodencredit 952 —, Akcye galic. Banku hipotecznego 544·—, Akcye kolei państwowych 673·75, Akcye kolei Południowej 85·50, Akcye Tramway *A)* —·—, Akcye Tramway *B)* —·—, Akcye kolei Elbethal 419 —, Akcye kolei Północnej 5530·—, Akcye kolei czerniowieckiej 577·—, Akcye Alpiny 422·—, Akcye Rima Muranyi 500 —, Akcye praskiego Towarzystwa żel. 1932·—, Akcye Fabryki broni 450·—, Akcye Tureckie tytoniowe 349·—, Akcyi Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 1258 —, 5 prc. obligacyi komunalnych Banku krajowego —·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 98·30, Renta majowa 100·45. Austryacka Renta koronowa 100·60, Węgierska Renta koron. 98·75, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 99 —, 4 prc. Listy Banku krajowego 99·25, 4 i pół prc. Listy Banku krajowego 102·45, 5 prc. komunalne oblig. Banku kraj. 103 —, 4 proc. Listy Banku hipotecznego 99·— 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 101·85, 5 procen. Listy Banku hipotecznego 112·—. Gal. 4-prc. Obligacye propinacyjne 99·85. 4-prc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 99·65. 4-prc. pożyczka miasta Lwowa 97·55, Losy tureckie 137·—, Marki 117·25. Ruble 253·—.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. grudnia 1903.

HOTEL GEORGE.

PP. W. E. Dzieduszycki z Jezupola, K hr. Dzieduszycki z Martynowa, B. hr. Ogiński z Krakowa, M. hr. Chodkiewiczowa z Wołynia.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. M. Lityński z Korzenniey, M. Komarnicki z Jarosławic, M. Nowacki z Krakowa.

GRAND HOTEL.

P. T. Piękoś ze Stróż.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. października 1903 r. (Czas środkowo-europejski).

Przyjeżdża do Lwowa

Na dworzec główny

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	
12·20	—	z Ickan (Jas, Bukaresztu, Konstantynopola), Delatyna, Zaleszczyk, Wyżnicy, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu, Radowiec, Dorny Watry i Suczawy.
2·31	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Wieliczki, Orłowa, Nowego Sącza, Jasła, Chabówki, Zakopanego.
—	3·30	z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	6·10	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Warszawy, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Orłowa, Nowego Sącza, Oświęcima, Zakopanego przez Przemyśl, Wieliczki, Rymanowa, Sanoka, Chyrowa.
—	6·20	z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Brodiny, Putny, Suczawy.
—	6·50	z Sokala i Rawy ruskiej.
—	7·35	z Sambora, Chyrowa.
—	7·45	z Ławocznego, (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	7·55	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów.
8·10	—	z Stanisławowa.
—	8·20	z Jaworowa.
—	8·55	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Zakopanego przez Kraków, Stróża, Orłowa, Mezö Laborcz (Pesztu).
—	9·57	ze Stryja
—	10·25	z Rzeszowa, Jarosławia, Lubaczowa.
—	11·15	z Stanisławowa, Potutor, Körösmezö.
—	1·10	z Ławocznego, Kałusza, Chyrowa, Borysławia, Kochawiny.
1·30	—	z Krakowa (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Nowego Sącza, Jasła, Tarnobrzegu, Rymanowa, Iwonicza, Sanoka.
1·40	—	z Ickan, Czortkowa, Kałusza, Zaleszczyk, Kocmania, Nowosielicy przez Zuczkę, Wyżnicy, Serethu, Suczawy.
2·30	—	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	4·35	z Stryja, Chyrowa, Borysławia.
—	5·20	z Jaworowa.
—	5·30	z Podwołoczysk (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Potutor, Zaleszczyk, Husiatyna, Iwania pustego, Skały, Kopyczyniec.
—	5·40	z Ickan, Żydaczowa, Nowosielicy, Serethu, Berhomethu, Czudina, Brodiny, Suczawy.
—	5·50	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi), Oświęcima, Orłowa, Mielca via Dembica, Sambora, Chyrowa.
—	5·55	z Bełzca, Sokala, Lubaczowa, Rawy ruskiej.
8·40	—	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Karlsbadu, Pragi, Nowego Sącza, Jasła, Lubaczowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza.
—	9·20	z Ickan, (Bukaresztu), Czortkowa, Husiatyna, Körösmezö, Potutor, Nowosielicy, Dorny Watry, Suczawy.
—	9·50	z Krakowa, (Berlina, Wrocławia, Wiednia, Warszawy), Oświęcima, Jasła, Lubaczowa, Tarnobrzegu, Iwonicza, Rymanowa, Sanoka.
—	10·00	z Sambora, Chyrowa, Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Jasła.
—	10·20	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Skały, Iwania pustego, Husiatyna.
—	10·40	z Ławocznego, (Pesztu), Chyrowa, Kałusza, Borysławia, Kochawiny.

Na dworzec „Podzamcze"

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	
—	3·09	z Tarnopola, Borek wielkich, Grzymałowa.
—	7·35	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów.
2·15	—	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Grzymałowa, Husiatyna, Kopyczyniec.
—	5·06	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Kopyczyniec, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna, Brodów.
—	10·02	z Podwołoczysk, (Odessy, Kijowa), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Potutor, Iwania pustego, Skały, Husiatyna

Odjeżdża ze Lwowa

Z dworca głównego

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	
12·45	—	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Rozwadowa, Jasła, Chabówki, Zakopanego przez Rzeszów, Orłowa.
2·51	—	do Ickan, (Jass, Bukaresztu, Constancy), Czortkowa, Słob. rung., Nowosielicy, Seretu, Berhometu, Borodiny, Suczawy, Dorny Watry, Kocmania.
—	4·10	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Chyrowa, Sambora, Jasła, Stróż, Mielca, Orłowa, Wieliczki, Oświęcima.
—	6·22	do Ickan, (Jass, Bukaresztu), Botuszan, Żydaczowa, Potutor, Körösmezö, Nowosielicy, Brodiny, Putny, Suczawy.
—	6·30	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna
—	6·45	do Ławocznego, (Pesztu), Drohobycza, Borysławia.
—	6·51	do Jaworowa.
8·25	—	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu), Lubaczowa, Sambora, Chyrowa, Orłowa.
—	8·35	do Krakowa, (Wiednia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu), Sanoka, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Stróż, Orłowa, N.Sącza, Jasła.
—	9·05	do Ławocznego, Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	9·25	do Sambora, Chyrowa.
—	9·40	do Bełzca, Sokala, Lubaczowa.
—	10·35	do Czerniowiec, Delatyna, Potutor, Nowosielicy.
—	10·40	do Tarnopola, Potutor.
1·50	—	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania Pustego, Grzymałowa.
2·40	—	do Ickan, Potutor, Kałusza, Czortkowa, Zaleszczyk, Wyżnicy, Körösmezö, Kocmania, Dorny Watry, Suczawy, Bukaresztu.
2·50	—	do Krakowa, Wiednia, Wrocławia, Berlina, Pragi, Karlsbadu) Jasła, Chabówki, Zakopanego, Wieliczki, N. Sącza, Orłowa, Lubaczowa.
—	3·05	do Stryja, Chyrowa, Borysławia.
—	3·25	do Rzeszowa, Lubaczowa.
—	3·40	do Sambora Chyrowa.
—	3·50	do Jaworowa.
—	6·05	do Stanisławowa, Żydaczowa.
—	6·20	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Berlina, Warszawy, Chyrowa, Mezö Laborcz, (Pesztu), Nowego Sącza, Orłowa Oświęcima.
—	6·40	do Ławocznego, (Pesztu), Chyrowa, Borysławia, Kałusza.
—	7·05	do Rawy ruskiej, Sokala.
—	9·00	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	10·42	do Ickan, Czortkowa, Zaleszczyk, Delatyna, Wyżnicy, Kocmania, Nowosielicy, Berhomethu, Czudina, Serethu, Brodiny, Dorny Watry, Suczawy.
—	10·55	do Krakowa, (Wiednia, Wrocławia, Warszawy, Pragi, Karlsbadu, Chyrowa, Rymanowa, Iwonicza, Tarnobrzegu, Orłowa, Wieliczki, Chabowki, Zakopanego.
—	11·00	do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Iwania pustego, Potutor, Skały, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.
—	11.05	do Stryja.
—	11.11	do Żółkwi (tylko w każdą niedzielę).

Z dworca „Podzamcze"

Pociąg posp. o godzinie	Pociąg osob. o godzinie	
—	6·43	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Husiatyna.
—	10·57	do Tarnopola, Potutor.
2·04	—	do Podwołoczysk, (Kijowa, Odessy), Brodów, Kopyczyniec, Zaleszczyk, Husiatyna, Skały, Iwania pustego, Grzymałowa.
—	9·20	do Podwołoczysk (Kijowa, Odessy), Brodów.
—	11·24	do Podwołoczysk, Brodów, Kopyczyniec, Iwania pustego, Skały, Potutor, Husiatyna, Zaleszczyk, Grzymałowa.

Uwaga: Pora nocna oznaczoną jest ramkami. — Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK
lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 30. grudnia 1903.

(płacą / żądają — walutą koron.; bez kuponu bieżącego)

	płacą K.	płacą h.	żądają K.	żądają h.
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	540	–	550	–
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	—	—	260	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a. w likwidacyi	—	—	—	—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 200 zł. mk. (420 kor.)	—	—	—	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	578	—	588	–
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a. (400 kor.)	—	—	—	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	350	–	575	—
Tow. dla gal. przedsiębior. elektrycznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	400	—	430	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10%	111	50	—	—
„ „ „ 4½% „ los w 50 l.	101	50	–	–
„ „ „ 4% „ 60 l. po 200 k.	98	50	—	–
„ kraj. 4½% „ los w 51 l.	102	—	—	—
„ „ 4% „ los w 57 l.	99	—	99	70
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisya)	98	90	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los. w 41½ lat	99		—	—
4% los. w 56 lat	99	10	99	80
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4% w. a.	99	80	100	50
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	103	–	—	
Komunalne Banku kr. 5% (2 em.)	102	–	—	–
„ „ „ 4½% (3 em.)	102	—	102	70
„ „ „ 4% (4 em.)	98	90	99	60
Kol. lokalne dtto 4% po 200 kor.	98	90	99	60
Pożyczki kr. 6% w. a. z. r. 1873	—	—	—	—
„ „ 4% po 200 kor. z roku 1893	99	–	99	70
Pożyczka m. Lwowa 4% po 200 kor.	97	20	—	–
„ „ „ 4½% „ 200 „	102	–	—	—
IV. Losy.				
M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)	82	—	87	—
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	25	11	40
20 frankówka	19	—	19	20
100 rubli rosyjskich srebrnych	251	50	253	50
100 rubli rosyjskich papierowych	252	–	254	50
100 marek niemieckich	117	—	117	60

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29. grudnia 1903.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	100 70	100 90
luty-sierpień [illegible]	100 70	100 90
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	100.90	101.10
kwiecień-październik	100.85	101.05
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	171.—	177.—
„ „ 1860 po 500 zł. wa. 4 pr.	155.90	156.90
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	185.—	187.50
„ „ 1864 po 100 zł.	260.—	262.50
„ „ 1864 po 50 zł.	259.—	261 50
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	298.75	299.75
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.75	120.95
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.70	100.90
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	100.40	101.40
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	119.—	119.75
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	510.—	513.—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	129.45	130 45
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye) 5 pr.	100.35	101 35
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	100.15	101.15
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	114.90	115 50
w złocie za 200 zł. 5 pr.	134.50	135.50
Kol. Czeskiej zach. za 200 1000 i 5000 zł. 4 pr.	100.50	101 50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	100.70	101.70
Kol. bukowińskiej lokaln. za 400 kor. 4 pr.	100.10	101.—
Kol. galic. Karola Ludwika za 200, 100 zł. 4 pr.	100.40	101.40
Kol. lwowsko-czern-jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	100.30	101.30
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	119.50	120.50
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
„ „ „ w wal. kor. za 200 kor. 4 pr.	98.95	99.15
„ obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4%	163. –	165.50
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	209.—	211. –
„ „ „ za 50 zł. (100 kor.)	206.—	210.—
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	98 50	—.—
Węgier za 100 zł. 4 pr.	98.30	99.30
F. Inne publiczne pożyczki.		
Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	280.—	284.—
Poż. regul. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	106.75	108.—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	99.30	100 30
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	103.25	104.25
Gal. poż. kr. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—.—	.—
„ „ „ „ 1893 za 200 k. 4 pr.	99.35	100.30
„ obl. prop. „ 1889 za 100 zł. 4 pr.	99.35	100.30
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	97.10	98.10
Renta włoska za 100 lirów (96 kor.) 4 pr.	—.—	—.—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	93.—	96.—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	—.—	—.—
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo Austr. banku los w 30 l. 4½ pr.	—.—	—.—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	99.50	100.50
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	291. –	297.50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	287. –	290 50
Bukowiński zakł. kred. ziem. los 5 pr.	104.50	105.50
„ „ „ „ los 4 pr.	98.25	99.25
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	111.50	—.—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	101.75	101 95
„ „ „ „ „ 60 l. za 200 kor. 4 pr.	98.75	99.75
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	99. –	99 40
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	99.75	—. –
„ „ „ „ 4 pr. stare	99.—	—.—
„ „ „ „ 4 pr. za 200 kor.	—.—	—.—
Banku krajowego dla Galicyi Lodom. 4½ pr. 51½ lat zwrotne	102.40	103 –
Banku krajowego oblig. komun. 2 emisya 5 pr.	102.50	103.50
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat za 200 kor. 4½ pr.	101.75	102.75
Banku kr. losy 57½ l. za 200 k. 4 pr.	99. –	100.—
Austro-węg. banku 40½ lat los. 4 pr.	100.30	101.30
„ „ „ 50 lat los 4 pr.	100.30	101 80
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	111.—	112. –
Tow. żegl. par. po Dun Em. r. 1886 4 pr.	116.50	117.50
Kol. półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.20	102.20
„ „ „ „ „ „ 1887 4 pr.	101.15	102.15
„ „ „ „ „ „ 1888 4 pr.	101.15	102.15
„ „ „ „ „ „ 1891 4 pr.	101.15	102.15
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł. 5 pr.	93.85	94.85
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	100. –	100.70
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—.—	—.—
Węg. gal. kol. em. 1870 za 100 zł. 5 pr.	110.—	111.—
„ „ „ „ 1878 za 200 zł. 5 pr.	110. –	111. —
„ „ „ „ 1887 za 200 zł. 4 pr.	99.75	100 75
J. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	19.—	20.—
Zakład kred. dla hand. i przem. 100 zł.	470.—	479. –
Clary 40 zł. mk.	172.—	180.—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	32.—	36 –
Losy miasta Krakowa 20 zł.	81.—	86 –
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	70.—	77 –
Pallfy 40 zł. mk.	169 —	175 —
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	53.—	54.—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	26.70	27.70
Losy fund. arcyks. Rudolfa 10 zł.	65.—	68 —
Salma 40 zł. mk.	232. –	242. –
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	77.—	81.—
St. Genois 40 zł. mk.	240.—	280.—
Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 100 zł. mk. 4½ pr.	—.—	—.—
„ „ Tryestu 50 zł. 4 pr.	200.—	250.—
K. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	282 25	283 25
Peszt. banku handl. 500 zł.	2830.—	2834 —
Zakł. kred. dla handlu i przem.	—.—	—.—
Węg. banku kredyt. 200 zł.	786 50	787 50
Dolno austr. tow. esk. 500 zł.	533 50	535 50
Galic. banku hipot. 200 zł.	543. –	545 —
„ „ dla handl. i przem. 200 zł.	240 —	260 —
Banku dla krajów. koronnych 200 zł.	447.50	448 50
„ Austro-węg. 1400 k.	1590.—	1600. –
„ Związk. (Unionbank) 200 zł.	549 50	550 50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	248 50	249 50
Živnostenska banka 100 zł.	[illegible]	[illegible]
L. Akcye Przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	430.—	445.—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	394.—	400.—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5540 —	5550.—
Kołom. kol. lok. (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	—.—	—.—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	578 50	582 50
„ wschod.-galic.-lokaln. 200 zł.	392 –	400 —
„ państwowych 200 zł.	— –	— —
„ południowej 200 zł.	—.—	—.—
„ węg. galic. l. 200 zł.	401.—	402 70
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	890 –	894 –
M. Akcye Przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	694 —	697.—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	1270 –	1276 —
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	419 50	420 50
Pragskiego tow. żelazn. przem. 200 zł.	1920 —	1930 —
Schodnicy 500 kor.	840.—	846 —
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	—.—	—.—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	383 —	392 —
N. WEKSLE.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	117.15	117.35
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	239.35	239.55
Paryż za 100 franków	95.17½	95.27½
Petersburg za 100 rubli 4½ pr.	—.—	—.—
Niemieckie banki	117.20	117.50
Włoskie banki	95 32½	95.45
Francuskie banki	94 95	95 05
Szwajcarskie banki	94.95	95 05
O. WALUTY.		
Dukat cesarski	11.34	11.39
Austr. węg. 8 guld. złota moneta	—.—	—.—
20 frankówka	19.06	19.08
20-markówka	23.43	23 51
Rosyjski półimperyał	—.—	—.—
Niemieckie banknoty za 100 marek	117.15	117.35
Włoskie banknoty za 100 lir	95.45	95 65
Ruble	2.52½	2.53½

Licytacye.

[10387 3—3]

SĄDOWA HALA AUKCYJNA WE LWOWIE
ulica Jagiellońska l. 15.
Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) przed poł. od godz. 8 do 12, po poł. od 2 do 6, w soboty po poł. od 3 do 8.

Licytacye:

Środa 30. grudnia 1903 od 10 do 12 godz.: meble, sprzęty domowe i towary norymberskie.

Czwartek 31. grudnia 1903 od 10 do 12 godz.: meble, sprzęty domowe i części składowe oraz przyrządy do elektrycznego oświetlenia.

Sobota 2. stycznia 1904 od 10 do 12 godz.: meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 22. grudnia 1903.

Upadłości.

L. cz. S. 1/3 (12) [104 0]

W konkursie firmy Sedlaczek i Muszyński w Tarnowie przedłożył zawiadowca masy projekt rozdziału masy.

Wszystkim wierzycielom konkursowym, którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności, wolno powyższy projekt u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy przeglądać i brać z niego odpisy i możliwe zarzuty wolno im wnosić ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 31. grudnia 1903.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału wyznacza się audyencyę na dzień 7. stycznia 1904 o godz. 10 przed południem w tym c. k. sądzie b. 21.

Na tę audyencyę wzywa się w szczególności zawiadowcę masy, jego zastępcę i członków wydziału wierzycieli.

Tarnów, dnia 21. grudnia 1903.

Komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. cz. P. 76/2 (6) [8931 2—3]

Obwieszczenie.

Nykołę Bolechowskiego z Niżniowa uznano obłąkanym, kuratorem ustanowiono Andrija Kuziowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V
Tłumacz, dnia 5. lipca 1903.

L. cz. L. 19/3 (3) [8928 2—3]

Wojciech Szady z Łęk dolnych uznany marnotrawcą. Kuratorem jego ustanowiony Antoni Szady z Łęk dolnych.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Pilzno, 21. września 1903.

L. cz. P. 151/3 (5) [8925 2—3]

Iwan Braniec Hawryłów uznany został marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Wasyla Koczana z Gubelli.

C. k. Sąd powiatowy.
Mosty, 17. września 1903.

L. cz. L. 11/3 (3) [8953 2 3]

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie ustanawia na podstawie udzielonego przez c. k. Sąd krajowy we Lwowie uchwałą z dnia 3. października 1903 l. cz. Nc. VII. 1433/3 (1) zatwierdzenia, kuratelę nad rolnikiem w Mazowie z powodu stwierdzonego przez Sąd powiatowy Cieszanów z powodu marnotrawstwa, a kuratorem ustanawia się pana Iwana Hołowatego w Mazowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Cieszanów, dnia 7. października 1903.

L. cz. A. 545/1 P. 107/3 (9) [8927 2—3]

Konstanty Leśny, Regina Leśna, Katarzyna Leśna zwani Leśniakami z Sieniawy oddani zostali pod kuratelę z powodu niedołęstwa umysłowego.

Kuratorem ich ustanowiony został Jędrzej Nuciak z Sieniawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Targ, dnia 16. maja 1903.

L. cz. P. 26/1 [8956 2—3]

Teodora Martyszczuka Nykoły uznano marnotrawnym i ustanowiono mu kuratorem Mikołaja Pitylaka z Riczki.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kosów, dnia 22. maja 1901.

L. cz. P. 59/2 (5) [8957 2—3]

Hafia Łepkaluk ze Starego Kosowa uznana marnotrawczynią. Kuratorem jej ustanowiony Tymofij Gindej ze Starego Kosowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kosów, dnia 28. czerwca 1903.

L. cz. P. 42/3 (3) [8988]

Zofia Łazorewicz Krustelnicka żona Jana z Korczyna uznana marnotrawną, kuratorem jej ustanowiony Piotr Jackowicz Korczyński z Korczyna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Skole, dnia 30 maja 1903.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 127/3 (2) [1048]

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 1 czasopisma: „Bocian“ z dnia 1. stycznia 1904 artykuły pod tytułem: I) „Przygoda pana Karola“ całe strony 2 i 3; II) „List panny Maryanny do przyjaciółki“ całe strona 5; III) „Nasze służące“ całe strona 5; IV) „Niewłaściwe powołanie“ od: „Raz ja“ do końca strona 6; V) „Dowcipny adwokat“ całe strona 10, zawierają znamiona występku z §. 516 u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy prasowy, S. III.
Kraków, dnia 29 grudnia 1903.

Zl. 287. [10158]

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnisse vom 10. Dezember 1903, Pr. VII. 27/3, die Weiterverbreitung der Nr. 283 der Zeitschrift: „Slovenski Narod“ wegen des Artikels: „Petrova skala“ in der Stelle von „Pred kratkim se jim je“ bis „v svojem zivljenju poljubil“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Oberlandesgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnisse vom 2. Dezember 1903, GZ. D. 70/3, die Weiterverbreitung von vier illustrierten Postkarten mit ganz oder halb entblößten Frauenfiguren ohne Angabe des Druckers und Verlegers nach §. 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 11. Dezember 1903, Pr. I. 179/3, die Weiterverbreitung der Nr. 1 der Zeitschrift: „Matice Svobody“ vom 9. Dezember 1903 wegen der Stelle von „Ale je pocet, jehoz nevystihnemenikdy“ bis „Jak velikymi vlastenkami jsou nase vlady“ des Artikels: „Vlast, valka, kasarna“ nach §§. 65 a, 491, 4 3 St. G. und Art. V. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 11. Dezember 1903, Pr. I. 58/3, die Weiterverbreitung der Nr. 147 der Zeitschrift: „Rovnost“ vom 8. Dezember 1903 wegen der Stelle von „Ze v Rakousku“ bis „trestanych individui“ des Artikels: „Nase konfiskace“ nach §§. 491 und 493 und Art. V. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Nr. 8 R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl. 288. [10187]

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Bozen hat mit dem Erkenntnisse vom 12. Dezember 1903, Pr. 6/3, die Weiterverbreitung der Nr. 282 der Zeitschrift: „Bozener Nachrichten“ vom 10. Dezember 1903 wegen des Artikels: „Eine angebliche Eheirrung im Hause Windischgrätz“ nach §. 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 12. Dezember 1903, Pr. 15/3, die Weiterverbreitung der Nr. 98 der Zeitschrift: „Il Dalmata“ vom 9. Dezember 1903 wegen des Artikels: „Preparativi guerreschi“ nach Art. IX. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Nr. 8 R. G. Bl. ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 12. Dezember 1903, Pr. 16/3, die Weiterverbreitung der Nr. 98 der Zeitschrift: „Narodni List“ vom 9. Dezember 1903 wegen des Artikels: „Pisu nam iz Gruza“ nach Art. IX. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl. 290. [10216]

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Linz hat mit dem Erkenntnisse vom 14. Dezember 1903, Pr. 55/3, die Weiterverbreitung der Nr. 6/154 der Zeitschrift: „Der Scherer“ 2. Dezember-Heft 1903 wegen der Stellen von „Hörst du Himmel“ bis „zerschmettern“ und von „schickst du mir“ bis „im Leibe entzwei“ des Gedichtes „Die heiligsten Güter“ nach § 302 St. G. und wegen der Stelle von „Gar wenigen“ bis „den Sack“ des Gedichtes: „Sonnwend-Rauhnächte“ nach §. 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX 166/3, die Weiterverbreitung des im Verlage „Societe Internationale d'Edition“ London, 1. Mai 1903 erschienenen Flugblattes; „Germinal“ nach §§. 65 a, b, und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX. 167 3, die Weiterverbreitung der Nr. 207 der Zeitschrift: „La Questione Sociale“ ddo. Paterson, Oktober 19 3 nach §§. 65 a, b, 302, 303 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX. 161/3, die Weiterverbreitung des in Triest lithographierten Aufrufes: „Discoccupati Agitate“ nach §. 65 b St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX. 162/3, die Weiterverbreitung der im Verlage G. Nerbini in Florenz 1901 erschienenen Druckschrift Carlo Marx; „Il Manifesto dei Comunisti“ nach §§. 65 a, b, 302 und 305 St. G. verboten

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX. 163/3, die Weiterverbreitung der im Verlage Tipografia Operaj Milano 1901 erschienenen Druckschrift; „Il Programma Economico dei Republicani“ Carlo del Balzo nach §§. 65 a, b und 3 5 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX. 164/3, die Weiterverbreitung der im Verlage Tipografia Economica, Napoli 1897 erschienenen Druckschrift; „Rienzo, Monarchia e repubblica“ nach §§ 63, 65 a, b und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. IX. 165/3, die Weiterverbreitung der im Verlage Biblioteca di Propaganda Socialista, Genova 1902 erschienenen Druckschreift; „Cristo e i Preti“ nach §§. 302 und 303 St. G. verboten.

Zl. 292. [10291]

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17. Dezember 1903, Pr. IX. 170/3, die Weiterverbreitung der Nr. 1750 der Zeitschrift: „Il Sole“ vom 15. Dezember 1903 wegen der Stelle von „Gli studenti della Scuola Superiore di Commercio“ bis „la prossima liberazione dell'Ungheria, Boemia e Polonia“ des Artikels; „Il „miau-miau“ dei govincelli veneziani“ nach §§. 65 a und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17. Dezember 1903, Pr IX. 169 3, die Weiterverbreitung der Nr. 48 der Zeitschrift: „L'Asino“ ddo. Rom, 6. Dezember 1903 nach §§. 122 a, 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 17. Dezember 1903, Pr. 168/3, die Weiterverbreitung der Nr. 343 der Zeitschrift: „La Tribuna“ ddo. Rom, 11. Dezember 1903 nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 15. Dezember 1903, Pr. 34/3, die Weiterverbreitung der ausländischen Zeitschrift: „Il Secolo illustrato“ ddo. Mailand, 6. Dezember 1903 Nr. 725 wegen des Artikels; „Per l'universita italiana a Trieste“ nach §. 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 17. Dezember 1903, Pr. 172/3, die Weiterverbreitung der Nr. 150 der Zeitschrift: „Svoboda“ vom 15. Dezember 1903 wegen der Stellen von „Chce-li pravo“ bis „rocne stoji“ des Artikels; „Vydani na vojsko“; von „V Evrope je vic“ bis „o zitrek 350 milionu“ des Artikels: „Vselicos“ nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 17. Dezember 1903, Pr. 75/3, die Weiterverbreitung der Nr. 35 der Zeitschrift: „Na zdar“ vom 16 Dezember 1903 wegen der Stelle von „Cislice tyto“ bis „koryta“ des Artikels: „Co nas stoji hra vojaky“ nach §. 300 St. G. und Art. IV. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr.8 ex 1863, verboten.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 375/3 (1) [10379 3—3]

Przeciw nieobecnej Annie z Bąków Świta przedtem w Stojańcach i innym wniósł Tomasz Bąk z Stojaniec pozew o własność połowy realności whl. 6 i 455 ks. gr. gm. Stojańce.

Rozprawa ustna odbędzie się dnia 15. stycznia 1904 o godz. 9 rano.

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanej kurator Floryan Ospa z Stojaniec będzie ją zastępywał, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sądowa Wisznia, 12. grudnia 1903.

L. cz. C II. 224/3 (1) [10.406] (3—3)

Edykt.

Przeciw Samuelowi Hecht, Lei Hecht, Leibie Schrekinger, Pinkasowi Reiss i Małce Erber, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Kałuszu przez Filipa Huminiłowicza i tow. w Kałuszu pozew o uznanie pretensyi w kwocie 900 zlr., K. m. zpn. z powodu przedawnienia zgasłą i t. d. zpn. Na podstawie pozwu z dnia 29. sierpnia 1903 C II. 224/3 (1) została wyznaczona rozprawa na dzień 31. grudnia 1903 o godzinie 9 rano, biuro Nr. 3. w tut. Sądzie.

Celem strzeżenia praw niewiadomych z życia i miejsca pobytu, Samuela Hecht, Lei Hecht, Leiby Schrekinger, Pinkasa Reiss i Małki Erber usianawia się Pana adw. Dra Staneckiego w Kałuszu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie ich w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, j. handlowy, Oddział II.
Kałusz, dnia 28. października 1903.

L. Prez, 2065 (18/3) [10364 3—3]

OBWIESZCZENIE.

Na pierwszą kadencyę sądu przysięgłych w Sądzie obwodowym w Stryju, która rozpocznie się dnia 16. lutego 1904 o godzinie 9 przed południem ustanowiony został przewodniczącym prezydent Hinze, zastępcą przewodniczącego radca wyższego sądu krajowego Abrahamowicz i radcy Buczyński, Vincenz, Pożniak i dr. Münz.

Stryj, 23. grudnia 1903.

L. Prez. 49) (26,3) [9197 2—3]

C. k. Sąd powiatowy w Busku uwiadamia niniejszem, że w przechowaniu sądowem znajdują się najprawdopodobniej z kradzieży, pochodzące rzeczy jako lica sądowe do niewiadomych właścicieli należące, jako to: 1 wóz wartości 8 koron, 9 metrów materyi ciemnej, 4 metry materyi ciemno-fioletowej, 5 metrów materyi ciemnej, 3 50 metrów materyi krasej, 1 chustka kobieca wełniana w kratki, 2 małe wełniane chusteczki w kratki, 1 chusteczka kobieca płócienna jasna na głowę, 4 metry perkalu białego, 1 bluzka ceigowa męska, 1 siekiera, 1 zgrzebło, 1 wiaderko płócienne, 1 rożek na proch, 3 kawałki skóry na podeszwy, jedna tytunierka szyldkretowa, 3 widelce i 3 noże, okulary, 1 zegarek czarny oksydowany z łańcuszkiem srebrnym, 1 zegarek srebrny z łańcuszkiem srebrnym.

Wzywa się tedy niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej liczące, swoje prawa własności przed Sądem udowodnili, w przeciwnym bowiem razie wyż poszczególnione przedmioty jako przepadłość traktowane będą.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego.
Busk, dnia 23. października 1903.

ad F. L. D. Zl. 156329/903. [10417 2—3]

Kundmachung des Finanzministeriums in Betreff der Ausfolgung neuer Kouponsogen zu den 4 prozentigen Silber- und Gold-Prioritäts-Obligationen der Böhmischen Westbahn.

Mit Rücksicht auf die am 1. Jänner 1904 eintretende Fälligkeit der Talons der 4 proz. Silber- beziehungsweise Gold-Prioritäts-Obligationen der Böhmischen Westbahn à 5000, 1000 i 200 fl. ö. W. in Silber, beziehungsweise à 600 Mark deutscher Reichswährung, werden hiemit für die Hinausgabe neuer Kouponsbogen folgende Bestimmungen getroffen:

1. Die Ausgabe der neuen Kouponsbogen, welche bei jedem der beiden Anlehen 38 Halbjahrscoupons mit den Fälligkeitsterminen 1. Juli 1904 bis 1. Jänner 1923, und zwar beim Silberanlehen à 100, beziehungsweise 20 und 4 fl. Silber ö. W., beim Goldanlehen à 12 Mark, sowie je einen Talon mit dem Umwechslungstermine Jänner 1923 enthalten, wird mit 1. Jänner 1904 beginnen.

2. Die neuen Kouponsbogen können erhoben werden:

a) in Wien: bei der k. k. Staatsschuldenkasse;

b) in Berlin: bei der Direktion der Disconto-Gesellschaft und S. Bleichröder;

c) in Frankfurt a. M.: bei der Direktion der Diskonto-Gesellschaft und der Deutschen Effekten- und Wechselbank;

d) in Leipzig: bei der Allgemeinen deutschen Kreditanstalt;

e) in München: bei Merck, Fink und Cie;

f) in Stuttgart: bei der Württembergischen Bankanstalt.

3. Bei der Staatsschuldenkasse haben die Parteien, wenn sie mehr als Einen Talon beibringen, die Talons mittelst Konsignationen, welche nach Wertkategorien getrennt auszufertigen sind einzureichen.

Über mehrere Konsignationen derselben Gattung ist ein Summarium mit Angabe der Anzahl der Pakete und der Stückzahl der Talons beizubringen. Einzelne Talons sind ohne Konsignationen einzureichen, doch sind auf ihrer Rückseite der Name und die Adresse des Einreichers anzusetzen.

Über die eingereichten Talons werden den Parteien Rückscheine ausgefolgt, in welchen der Zeitpunkt angegeben ist, zu welchem die entsprechenden Kouponsbogen gegen Abgabe des Rückscheines behoben werden können.

Parteien welche ausserhalb Wiens in den im Reichsrate vertretenen Königreichen und Ländern ihren Wohnsitz haben, ist gestattet, die Einreichung von Talons bei der k. k. Staatschuldenkasse durch Vermittlung der k k. Steuerämter und ausserhalb Nieder-Österreichs auch durch Vermittlung der k. k. Landeskassen (Landes-Hauptkassen, Finanzlandeskassen, Landeszahlämter, Filial-Landeskasse in Krakau) derart zu bewirken, dass die Talons in derselben Weise, wie es für die Einreichung bei der k. k. Staatsschuldenkasse vorgeschrieben ist, dem k. k. Steueramte, beziehungsweise der k. k. Landeskasse zum Behufe der Einsendung an die k. k. Staatsschuldenkasse gegen Empfangsbestätigung übergeben und seinerzeit die von dieser Kasse an das Steueramt, beziehungsweise die Landeskasse gelangenden Koupons bogen daselbst gegen Rückstellung der Empfangsbestätigung übernommen werden. Der Zeitpukt der Ausfolgung des Kouponsbogens wird in letzterem Falle dem Einreicher seitens des Steueramtes, beziehungsweise der Landeskasse bekanntgegeben werden.

4. Bei den unter 2 b, c, d, e und f angeführten Vermittlungsstellen sind die Talons mittels doppelt ausgefertigter Verzeichnisse einzureichen, welche die nach Wertkategorien getrennt anzuführenden Nummern der Talons enthalten und von der Partei unter Angabe ihres Wohnortes gefertigt sein müssen.

Die eingereichten Talons werden von den Vermittlungsstellen mit der Bestätigung der Anmeldung versehen und sodann der Partei unter Angabe des Zeitpunktes, zu welchem die Kouponsbogen erhoben werden können, zurückgestellt Zur angegebenen Zeit werden der Partei die neuen Kouponsbogen gegen Beibringung und unter Einziehung der mit der Bestätigung der Anmeldung versehenen Talons von der betreffenden Vermittlungsstelle ausgefolgt werden.

5. Die neuen Kouponsbogen werden an die Partei in allen Fällen unentgeltlich verabfolgt.

Wien, am 7. Dezember 1903.

L. dz. hip. 562/1. [9872 1—3]

Na karcie C. realności wyk. hip. l. 1836 gminy kat. Stryj objętej, Towarzystwa zaliczkowego w Stryju własnej, jest w poz. 1 od 10. czerwca 1808 l. 703 na rzecz małoletniego Jana Kozohon suma 88 złr. 30 ct. zaintabulowana, której amortyzacyi żąda obecny właściciel realności whl. 1836 gminy Stryj objętej, przeto w myśl §. 120 ust. hipot. wzywa się niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, by w terminie jednorocznym z dniem 15. grudnia 1904 się kończącym zarzuty swe w tut. sądzie obwodowym zgłosili, gdyż w przeciwnym razie po upływie tego terminu zezwoli się na amortyzacyę i na wykreślenie powyższego wpisu.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 29. maja 1902.

L. cz. A. 240/3 (14) [8855 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Sokalu zawiadamia, że dnia 24. stycznia 1903 w Nagy Szombat zmarł Franciszek Gil bez rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Józefa Gila nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł oświadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i dla nieobecnego ustanowionym kuratorem Błażejem Gilem z Kidałowic.

C. k. Sąd powiatowy.
Sokal, 17. czerwca 1903.

L. cz. A 330 99 (10) [8977 1—3]

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu zawiadamia, iż dnia 27. marca 1899 zmarł Gustaw Ludkiewicz w Mrzźnicy bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Powołanego do dziedziczenia Aleksandra Ludkiewicza, którego miejsce pobytu jest Sądowi nie znane, wzywa się, by w przeciągu jednego roku, licząc od dnia poniż wyrażonego, zgłosił się w tymże Sądzie i wniósł oświadczenie spadkowe, gdyż inaczej spadek byłby przeprowadzonym, z kuratorem adw. dra Tomaszem Gawlikiem z Drohobycza.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, dnia 28. sierpnia 1903.

L. cz. D h. 1854/3 [10395 1—3]

Samuelowi Reichowi w tabularnej sprawie toczącej się przed c. k. sądem obwodowym w Stryju o wykreślenie sumy 500 złr. aw. ze stanu biernego realności objętej whl. 531 ks. gr. m. Stryja na rzecz Samuela Reicha zaprenotowanej ma być doręczoną uchwała z dnia 28. listopada 1903 l. cz. D. h. 1854/3, którą wezwano popierającego ostrzeżenie, by dowiódł, iż termin do usprawiedliwienia nie upłynął, lub skarga we właściwym czasie wniesioną została.

Ponieważ niewiadomo gdzie Samuel Reich obecnie przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie p. dra Nasona Fichnera adw. w Stryju.

Tenże kurator zastępywać będzie Samuela Reicha w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 28. listopada 1903.

L cz. E. 1203/3 (1) [10414]

Masie spadkowej bp. Antschla Sigala ze Zborowa sprawie egzekucyjnej toczącej się przed tut. c. k. Sądem przeciw tejże o 300 kor. zpn. ma być doręczoną tut. uchwała z dnia 5 listopada 1903 l cz. E 1203/3 (1), którą dozwolono przymusową licytacyę realności obj. whl. 655 ks. gr. gm. kat. Zborów zobowiązanego własnej.

Ponieważ masa spadkowa bp. Antschla Sigala dotychczas objętą nie została ustanawia w celu strzeżenia jej praw, kuratora w osobie Pana Dra Naglera, adwokata w Zborowie.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą masę spadkową w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo dopóki spadkobiercy w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Zoorów, dnia 5. listopada 1903.

L. cz C. II. 339/3 (1) [10503]

Przeciw Michałowi Pazdanowi i Jędrzejowi Pazdanowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Ropczycach przez Jakóba Rusina z Bystrzycy górnej pozew o uznanie prawa własności gruntu.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 31. grudnia 1903 o godzinie 9 przed południem biuro Nr. 33.

Celem strzeżenia praw pozwanych ustanawia się Pana Dr. Lewandowskiego, adwokata w Ropczycach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ropczyce, dnia 7. grudnia 1903.

L. cz. Cw. 3132/3 (2) [10396]

Przeciw p. Władysławowi Chudzikowskiemu przedtem w Uściu biskupiem zamieszkałemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Alfreda Chudzikowskiego pozew o 421 kor. i 900 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 11. grudnia 1903 do l. cz. Cw. 3132/3 (2).

Celem strzeżenia praw pozwanego niewiadomego z miejsca pobytu ustanawia się p. adw. dr. Schwarza w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego niewiadomego z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 11. grudnia 1903.

L. 1596/03. [9583]

Dr. Leib (Leon) Herzhaft wpisany został z dniem 24. listopada 1903 na listę adwokatów z siedzibą w Rzeszowie.

Z Wydziału Izby Adwokatów.
Kraków, 24. listopada 1903.

L. cz. Cw. 3245/3 (1) [10397]

Przeciw p. Karolinie Mandziuk przedtem w Kluwińcach zamieszkałej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu przez Towarzystwo Handels und Gewerbe Bank in Kopyczyńce pozew o 564 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 11. grudnia 1903 do l. cz. Cw. 3245/3 (1).

Celem strzeżenia praw pozwanej niewiadomej z miejsca pobytu ustanawia się p. adw. dr. Steinhardta w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną niewiadomą z miejsca pobytu w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 11. grudnia 1903.

L. cz. C. I. 521/3 (1) [10462]

Przeciw Maryi Teofili 2-ga im. ze Stążkiewiczów Ekiesowej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Samborze przez Michała Chodaczka pozew o zniesienie współwłasności przez licytacyę.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 25. stycznia 1904 o godz. $11^1/_2$ przed południem w biurze Nr. 1.

Celem strzeżenia praw pozwanej ustanawia się p. em. Radcę Kilanowskiego adw w Samborze kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie pozwaną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy. Oddział I.
Sambor, dnia 22. grudnia 1903.

L. 179.055.

OBWIESZCZENIE

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 24. grudnia 1903 L 56.419 normujące aż do odwołania przywóz zwierząt i mięsa z krajów korony węgierskiej do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa.

I.

Poniżej wymienia się te gminy na Węgrzech i w Kroacyi-Slawonii, z których w myśl artykułu 1., ustęp 1. i 2., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. września 1899 (Dz. u. p. Nr. 179) z powodu istnienia chorób stadnych zakazany jest przywóz szczegółowo podanych gatunków zwierząt.

Te zakazy, które już z mocy samej umowy obowiązują, rozciągają się na gminy imiennie wymienione i na gminy sąsiednie.

W myśl tego jest zakazany:

1. Z Węgier:

a) z powodu **zarazy pyskowo-racicowej przywóz zwierząt racicowych** (bydła rogatego, owiec, kóz i świń):

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Füzér: z gmin Alsómislye, Böd, Csakány, Csany, Felsökemence, Nádaska, Petöszinnye, Rank, Rankfüred, Zsadány, Zsir; powiat sądowy Gönc: z gmin Abaujszántó, Hernádkéresprépcsd; powiat sądowy Kassa: z gmin Alsóolcsvár, Bárca, Buzinka, Csontosfalva, Felsöolcsvár, Gecse, Koksóbaksa, Koksómindszent, Lengyelfalva, Nagyida, Polyi, Rozgony, Széplak, Széplakapáti; powiat sądowy Szikszó: z gmin Alsómera, Encs, Hernádpetri, Onga, Szikszó;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Balázsfalva: z gmin Buzásbocsárd, Mihálcfalva, Obrázsa; powiat sądowy Kis-Enyed: z miasta Vizakna; powiat sądowy Magyar-Igen: z gmin Gáldtö, Gaurény, Koslárd, Tótfalud; powiat sądowy Maros-Ujvár: z gmin Felsömarosujvár, Hári, Marosskáptalan, Nagylak, Oláhszilvás, Oláhtordos; powiat sądowy Nagyenyed: z gmin Asszonynépe, Csombord, Fugad, Háporton, Kisakna, Kissólymos, Lörinczéve, Magyarlapád, Marosszentkirály, Megykerék, Miriszló, Oláhapahida, Ponor, Szaszujfalu, Tompaháza, jakoteż z miasta Nagyenyed;

komitat Arad, powiat sądowy Borossebes: z gmin Alcsil, Almás, Bogyes, Buttyin, Diécs, Govosdia, Kiszindia, Kocsuba, Revetis, Rossia, Vaszoja; powiat sądowy Kis-Jenö: z gminy Simonyifalva; powiat sądowy Nagyhalmágy: z gmin Pleskuca,;

komitat Arva, powiat sądowy Alsókubin: z gminy Alsókubin;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Kula: z gmin Kiskér, Ujverbász; powiat sądowy Topolya: z gminy Bácsfeketehegy; powiat sądowy Ujvidék: z gminy Gloszán;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gmin Csárad, Fenyökosztolány, Németi; powiat sądowy Garam-Szentkereczt: z gmin Alsóhámor, Alsótarnak, Alsószadány, Apáthegyalja, Bezeréte, Bükköskut, Erdösurány, Felsöapáti, Felsöszadány, Garammindszent, Garamrev, Garamszentkereszt, Geletnek, Határkelecsény, Kapronca, Ladomér, Mailát, Mocsár, Nagylócsa, Széná-falu, Zsarnoca, jakoteż z miasta Körmöcbánya i z należących do tego miejszych gmin: Felsötóti, Jánoshegy, Jánosrét, Körmöcliget, Sváb; powiat sądowy Léva: z gminy Lekér; powiat sądowy Oszlány: z gminy Bisztricsény; powiat sądowy Verebély: z gmin Bessenyö, Fakóvezekény;

komitat Békés, powiat sądowy Békéscsaba: z gminy Békéscsaba; powiat sądowy Gyoma: z gminy Gyoma; powiat sądowy Orosház: z gminy Békéssamson;

komitat Bereg, powiat sądowy Felvidék: z gmin Hátmeg, Ilonca, Nagyábránka, Sarkad; **powiat sądowy Latorca:** z gmin Ignéc, Kajdanó, Kölcsén; **powiat sądowy Munkács:** z gmin Árdánháza, Dercen, Nyiresfalva, Stánfalva;

komitat Beszterce-Naszód, powiat sądowy Bessenyö: z gminy Vermes; powiat sądowy Jád: z gminy Csépán; powiat sądowy Naszód: z gmin Makód, Magyarnemegye;

komitat Bihar, powiat sądowy Bél: z gmin Mocsirla, Toplicakárand; powiat sądowy Berettyó-Ujfalu: z gmin Berettyószentmárton, Gáborján; powiat sądowy Derecske: z gminy Derecske; powiat sądowy Ermihályfalva: z gmin Ersemjén, Ertarcsa, Ottomány, Piskolt; powiat sądowy Központ: z gminy Kardó: powiat sądowy Margitta: z gmin Széplak, Tóti; powiat sądowy Mezökeresztes: z gminy Komádi; powiat sądowy Sárrét: z gmin Báránd, Sáp; powiat sądowy Szalárd: z gminy Borzik; powiat sądowy Vaskoh: z gminy Kristyor;

komitat Borsod, powiat sądowy Egér: z gminy Vatta; powiat sądowy Mezöcsát: z gmin Poga, Sajoörös; powiat sądowy Miskolc: z gmin Alsózsolca, Arnót, Gömböly, Höcsaba, Kisgyör, Sajópálfalva, Szirma, Szirmabessenyö i z miasta Miskolc; powiat sądowy Szendrö: z gmin Ládbessenyö, Rudóbánya, Szendrö, Szuhony; powiat sądowy Szentpéter: z gminy Sajószentpéter;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszántúl: z gminy Derekegyháza;

komitat Esztergom: powiat sądowy Párkány: z gmin Béla, Karva, Kisujfalu, Magyarszölgyén;

komitat Fejér, powiat sądowy Adony: z gminy Dunaadony; powiat sądowy Székesfehérvár: z gmin Füle, Pákozd, Patka, Tác;

komitat Gömör-Kishont, powiat sądowy Rozsnyó: z gmin Feketelehota, Rochfalva, Rudna; powiat sądowy Tornalja: z gmin Deresk, Naprágy;

komitat Györ, powiat sądowy Puszta: z gmin Asszonyfa, Pér, Ság, Szentistván, Tapszentmiklós; powiat sądowy Sokoróalja: z gmin Gyömrö, Koronco, Nagymórichida, Szemere, Tétszenkút; powiat sądowy Tószigét-Csilizköz: z gmin Asvány, Dunaszentpál, Hédervár, Kisbajcs, Kulcsod, Kunsziget, Medve, Nagybajcs, Ottövény, Ráró;

komitat Hájdu, powiat sądowy Hajdu-Böszörmény; z gmin Hajduhadház; powiat sądowy Hajduszoboszló: z gmin Földes, Nadudvar, Tetétlen;

komitat Héves, powiat sądowy Eger: z gmin Besseayötelek, Feldebrö, Kal, Kápolna, Kisnána, Kompolt, Tófalu; powiat sądowy Gyöngyös: z gmin Atkár, Detk, Domoszló, Gyöngyöshalász, Gyöngyöspata, Gyöngyössolymos, Ludas, Nagyrede, Visznek i z miasta Gyöngyös; powiat sądowy Hatvan: z gmin Apo, Hasznos, Hort, Pásztó; powiat sądowy Heves: z gmin Erk, Heves, Tarnaméra;

komitat Hont, powiat sądowy Ipolynyek: z gminy Középpalojta; powiat sądowy Korpona: z gminy Szuhany; powiat sądowy Szob: z gmin Garamkövesd, Ipolydamásd, Kisgyarmat, Kiskeszi, Kospallag, Leléd, Letkés, Lontó, Szalka, Tölgyes, Zalaba;

komitat Hunyad, powiat sądowy Algyógy; z gminy Balsa; powiat sądowy Körösbánya; z gmin Ribice;

komitat Jasz-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Jászsági-Alsó: z gmin Jászszentandrás, Nagykörü, Tiszasüly; powiat sądowy Jászágy-Felsö: z gmin Jászdóz a, Jászfenyszaru, Pusztamonostor i z miasta Jaszberény; powiat sądowy Tisza-Alsó: z gminy Nagyrev; powiat sądowy Tisza Felsö: z miast Karcag i Turkeve;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Hosszúaszó: z gmin Alsókápolna, Zsidve;

komitat Kolozs, powiat sądowy Almás: z gmin Magyarnagysombor, Nagypetri; powiat sądowy Koloszvár: z gmin Ajton. Györgyfalva; powiat sądowy Mócs: z gmin Alsószovát, Aranykut, Felsöszovát, Magyarfráta, Mezöör, Mezöszopor, Tótháza; powiat sądowy Nagysármás; z gmin Bald, Csehtelke, Nagysármás, Novoly, Pusztakamarás, powiat sądowy Teke: z gminy Kozmatelke;

komitat Komárom, powiat sądowy Csallóköz: z gmin Kamócsa, Szimö; powiat sądowy Gesztes: z gmin Acs, Kisbér, Oszöny, Tárkány; powiat sądowy Udvard: z gmin Bacs, Jászfalu, Udvard;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogsán: z gminy Dezest; powiat sądowy Facset: z gmin Hanzest, Kismutnik; powiat sądowy Karánsebes: z gminy Csutta, Obrézsa;

komitat Máramaros, powiat sądowy Dolha: z gmin Bereznek, Rókamezö;

komitat Maros-Torda, powiat sądowy Maros-Alsó: z gminy Mezökölpény; powiat sądowy Marcs-Felsö: z gmin Mezöménes, Mezösámsond;

komitat Moson, powiat sądowy Magyaróvar: z gmin Halászi, Kisbodak, Lipót;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Medgyes: z gminy Hásság;

komitat Nógrád, powiat sądowy Balassagyarmat: z gmin Balassagyarmat, Esesztve, Csitar, Lest, Nagykér, Ovár, Szklabonya, Trázs; powiat sądowy Fülek; z gminy Mátraszöllös: powiat sądowy Gács: z gminy Abelova; powiat sądowy Losonc: z gminy Nagydaróc; powiat sądowy Nógrád: z gmin Berkenye, Kosd, Tolmács; powiat sądowy Szirák: z gmin Bágyon, Buják, Dengelek, Erdökút, Felsötold, Heréd, Jobbagyi, Kökényes;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z miasta Ersekujvár; powiat sądowy Galgóc: z gmin Beregszeg, Bucsány, Maniga, Ratkóc, Ság, Szilád, Udvarnok, Ujvároska Vágmedence, Zsuk; powiat sądowy Nagytapolcsány: z gmin Chrábor, Nyitraludány, powiat sądowy Nyitra: z gmin Csabb, Ujlak; powiat sądowy Postyén: z gmin Alsódubovan, Bori, Rakovica, Vigvár; powiat sądowy Privigye: z gmin Handlova, Mo ovno; powiat sądowy Vagsellye: z gmin Farkasd, Negyed, Sopornya, Vagvecse;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Abony: z gmin Abony, Tápiógyörgye, Tápiószelc, Ujszász i z miasta Cegléd; powiat sądowy Alsó-Dabas: z gmin Felsödabas, Lajosmizse, Ocsa, Pusztavacs; powiat sądowy Gödöllö: z gmin Boldog Csömör, Dány, Pécel, Rákoskeresztur; powiat sądowy Monor: z gmin Irsa, Nyáregyháza, Uri, Üllö; powiat sądowy Nagykáta: z gminy Toalmás; powiat sądowy Pomáz: z gmin Pócsmegyer, Pomáz; powiat sądowy Ráckeve: z gminy Dunabaraszti; powiat sądowy Vác: z gmin Acsa, Csomád, Fót;

komitat Sáros, powiat sądowy Alsótárca: z gmin Bolyár, Huvész, Kecerkosztolán, Kecerlipóc, Kecerpeklén, Kende, Tizsite, Turina, Vörösvágás; **powiat sądowy Siroka:** z gminy Németjakabvágás;

komitat Somogy, powiat sądowy Lengyeltót: z gminy Somogyvár; powiat sądowy Marcali: z gmin Gadány, Gomba, Marcal; powiat sądowy Nagyatád: z gminy Gige; powiat sądowy Tab: z gmin Adánd, Kiliti, Nagyberény, Ságvár;

komitat Sopron, powiat sądowy Csorna: z gmin Acsalag, Bösárkány, Csorna Szilsárkány, Vág;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Bogdány: z gmin Kemecse, Nagyhalász, Rád, Senyö; powiat sądowy Dada-Alsó: z gmn Csobaj, Ptrügy Tiszadob, Tiszaladány, Tiszalök i z miasta Nyiregyháza: powiat sądowy Dada-Felsö: z gmin Kenezlö, Rakamaz, Szabolcs, Timár, Vencsellö, Viss; powiat sądowy Tisza: z gminy Kisbáka;

komitat Szatmár, powiat sądowy Csenger: z gmin Csengerbagos, Ököritó; powiat sądowy Fehérgyarmat: z gmin Fülpäsdaróc, Jánk, Kisszekeres, Ricse: powiat sądowy Nagykároly: z gmin Börvely, Dengeleg, Kálmánd, Mezöpetri, Nagymajtény; powiat sądowy Nagysomkut: z gminy Szakállasfalu;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gminy Kisesür; powiat sądowy Szelistve: z gminy Vále;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölniczbánya: z gminy Szepesremete; powiat sądowy Igló: z gmin Leszkovján, Markuscsépanfalu, Porács; powiat sądowy Löcse: z gmin Domán, Farkasfalulöck, Görgö, Nemessán i z miasta Löcse; powiat sądowy Szepes-Váralja: z gmin Graucspetróc, Korotnok, Körtvélyes, Olysavka, Polyanóc, Szepeshely, Szlatvin, Zsegra i z miasta Szep-solaszi;

komitat Szilágy, powiat sądowy Kraszna: z gmin Kraszna, Krasznahorvát, Varsolc; powiat sądowy Szilágycseh: z gmin: Felsöberegszó, Menyó, Mutos, Nyirmoz, Szélszeg; powiat sądowy Szilágy-Somlyó: z gmin Bagos, Domoszló, Hosszumezö, Ilosva, Kárásztelek, Kemer, Kerestelek, Lompért, Nagyderzsida, Nagyfalu, Perecsen, Somály, Somlyógyörtelek, Somlyóujlak, Szécs, Zálnok; powiat sądowy Zilah: z gmin: Alsókékesnyaraló, Balla, Cigányi, Debren, Diósad, Erkéd Haraklán, Kirva, Kisdoba, Magyarbaksa, Magyaregregy, Magyargoroszló, Nagydoba, Oláhbaksa, Varmezö; powiat sądowy Zsibó: z gmin Farkasmezö, Galgó, Galponya, Karika: Romlott, Solymos, Somoróujfalu, Zsakfalva;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Betlen: z gmin Apanagyfalu, Arkalja, Csicsókeresztúr, Ispánmezö, Kentelke, Kisdebrek, Kiskalyán, Kócs, Középfalva, Sajószentandrás, Sajómagyaros, Szászcegö; powiat sądowy Csákigorbó: z gmin Kiskeresztes, Komlósujfalu, Nagykeresztes, Szalona, Szurduk; powiat sądowy Kékes: z gminy Bód;

komitat Temes, powiat sądowy Buziás: z gmin Balázsd, Buziás, Temesvukovár; powiat sądowy Kubin: z gminy Bavaniste; powiat sądowy Rékás: z gmin Bazos, Bukovec; powiat sądowy Versec: z gminy Vattina;

komitat Tolna, powiat sądowy Dunaföldvár: z gmin Gindlicsalád, Nagydorog, Kajdacs.; powiat sądowy Simontornya: z gmin Belecska, Duzs; powiat sądowy Tamás, z gminy Majsamiklósvar;

komitat Torda-Aranyos, powiat sądowy Felvincz: z gmin Alsófüged, Hidas. Székelyföldvar. Székelykocsárd, powiat sądowy Maros-Ludas: z gmin Gerendkeresztúr, Kisikland, Marosbogát, Mezöcikud, Mezökapus. Mezöméhes, Mezöszengyel, Mezötóhát, Mezöuraj, Mezövelker, Mezözáh, Nagyikland; powiat sądowy Tópánfalva: z gminy Alsóvidra; powiat sądowy Torda: z gmin Alsódetrehem, Aranyospolyan, Bágyon, Bányabük. Csürülye. Egerbegy, Felsödetrehem, Gyéres, Gyéresszentkiraly, Keresztes, Koppánd, Mezöbö, Mezökók, Mezöörke, Pusztacsán, Sinfalva, i z miasta Torda; powiat sądowy Torockó: z gmin Aranyosrákos, Csegez, Felsöpodsága, Lupsa, Várfalva;

komitat Torontál, powiat sądowy Csene: z gmin Horvátkécsa, Öregfalu, Románkecsa; powiat sądowy Nagybecskerek: z gminy Perlasz; powiat sądowy Nagyszentmiklós: z gminy Valkány; powiat sądowy Törökkanizsa: z gminy Törökkanizsa;

komitat Tréncsén, powiat sądowy Zsolna: z gmin Sztrecsnó, Torótridvori;

komitat Turóc, powiat sądowy Mosócznió: z gmin Andrásfalu, Bodorfalu, Brjestie, Budis, Dubova, Dvor c, Felsöstubnya, Felsöturcsek, Lezsjáhó, Mosóc, Nagyszocóc. Nedzsor. Szentgyörgy, Szklenó, Totpróna, Vrickó; powiat sądowy Szentmárton-Blatnica: z gmin Bella, Benéc. Bisztricska, Draskócdolina. Gyulafalu, Ivankaföld, Jahodnik, Kisjaszen, Kisselmec, Kliesin, Kosút, Kosztján, Krpellán, Lipóc, Nagyjeszen, Nagyráko, Necpáll, Nolcsó. Podrágy, Prekopa, Pribóc. Ruttka Suttó Szklabinya, Szklabinyaváralja, Szucsány. Tomcsány, Turany, Turócszentmárton. Zaturcsa, Zabor;

komitat Udvarhely. powiat sądowy Homoród: z gmin Derzs, Jásfalva. Kányád, Miklósfalva. Petek Szentlászló; powiat sądowy Székelykeresztur: z gminy Enlaka; powiat sądowy Székelyudvarhely: z gmin Betlenfalva. Bögöz. Dobó, Farkaslaka. Fenyéd, Kadicsfalva, Kecsedkisfalud, Malomfalva, Sükö, Vágás, Zetelaka i z miasta Székelyudvarhely;

komitat Ung, powiat sądowy Szobránc: z gminy Kisszalacska; powiat sądowy Ungvár: z gmin Bacava, Dubróka, Gojdos, Jenke, Oroszkomoróc, Putkahelmec, Zahar i z miasta Ungvár;

komitat Vas, powiat sądowy Kiscell: z gmin Duka, Jánosháza, Kemeneshögyész, Kemenesszentpeter; powiat sądowy Sárvár: z gmin Alsópaty, Balozsamedgyes, Csénye, Felsöpaty, Ikervár, Jakfa Péntekfalu. Rábabogyoszló. Rábakovácsi Rábasömjen. Sir, Terestyénfa, Vamoscsalád; powiat sądowy Vasvár: z gminy Rum;

komitat Veszprém, powiat sądowy Veszprém: z gminy Berhida; powiat sądowy Zircz: z gmin Bakonyszentlászló. Bársonyos, Csatka, Csesznek, Csetény, Dudar, Gic, Gyriót, Oszlop, Peterd, Románd, Teleki;

komitat Zemplen, powiat sądowy Galczécs: z gminy Hór; powiat sądowy Nagy-Mihály: z gmin Krásznóc. Lasztomér, Lask, Nagyráska, Samogy, Szalok. Vásárhely; powiat sądowy Szerencs: z gmin Gesztely, Legyesbénye, Megyaszó, Monok, Sajóhidvég, Sajókesznyéten. Szerencz, Taktaharkány, Taktaszada. Tiszaluc; powiat sądowy Tokaj: z gmin Bodrogolaszi, Tokaj;

komitat Zolyom, powiat sądowy Brez nóbánya: z gminy Mihálytelek; powiat sądowy Besztercebánya: z gmin Farkaspetöfalva. Patkóc, Zólyomlipcse; powiat sądowy Nagyszalatna: z gmin Kisszalatna, Nagyszalatna, Ocsova; powiat sądowy Zolyom: z gmin Dobó, Kovácsfalva, Mogyoród, Szélnye i z miasta Zólyom;

jakoteż z municypalnych miast Debrecen I. ker.

b) z powodu **pomoru świń przywóz** świń:

komitat Abauj-Torna, powiat sądowy Kassa: z gminy Széplak;

komitat Alsó-Fehér, powiat sądowy Nagyenyed: z gminy Marosszentkiraly;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Titel: z gminy Lok;

komitat Baranya, powiat sądowy Hegyhát: z gmin Magyaregregy, Vázsnok; powiat sądowy Pécsvárad: z gmin Hidas, Himesháza, Püspöklak;

komitat Bars, powiat sądowy Aranyosmarót: z gminy Mankó; powiat sądowy Garam-Szent-Kereszt: z gminy Bezeréte;

komitat Bekes; powiat sądowy Szeghalom: z gmin Füzesgyarmat. Körösladány;

komitat Bihar, powiat sądowy Cséffa; z gminy Harsány; powiat sądowy Székelyhid: z gminy Köbölkut;

komitat Csik, powiat sądowy Felcsik; z gminy Csikvacsárcsi;

komitat Csongrád, powiat sądowy Tiszáninnen: z gmin Horgos, Sövényháza;

komitat Esztergom. powiat sądowy Párkány: z gmin Kural, Muzsla;

komitat Fogaras, powiat sądowy Alsóárpás: z gminy Kolun; powiat sądowy Fogaras: z gminy Betlen; powiat sądowy Sárkány: z gmin Felsökomána, Vlédeny;

komitat Gömör-Kis-Hont, powiat sądowy Garamvölgy: z gmin Sumjász, Telgart; powiat sądowy Nagy-Röcze: z gmin Hisnyó, Koprás, Miglész, Mnisány, Muránydichava; powiat sądowy Rozsnyó: z gmin Alsósajó, Nadabula, Oláhpatak;

komitat Háromszék, powiat sądowy Szeps: z gminy Kálnok i z miasta Sepsiszentgyörgy;

komitat Heves, powiat sądowy Eger: z gminy Dormánd;

komitat Hont, powiat sądowy Ipolynyék: z gmin Alsóipolynyék, Ipolykeszi, Nágyfalu; powiat sądowy Korpona: z gminy Unyad;

komitat Jász-Nagykun-Szolnok, powiat sądowy Felsö-Tisza: z gminy Dévaványa, jakoteż z miasta Turkeve; powiat sądowy Tisza-Közép: z gminy Törökszentmiklós;

komitat Kis Küküllö, powiat sądowy Erzsébetváros: z gminy Domáld;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Jám: z gmin Nikolinc, Udvarszállás; powiat sądowy Oravica: z gminy Kernyecsa;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gmin Királyhalma, Köhalom, Ugra; powiat sądowy Medgyes: z gminy Riomfalva; powiat sądowy Nagysink z gmin Brullya, Prázsmar;

komitat Nógrád, powiat sądowy Gács; z gminy Paróca;

komitat Nyitra, powiat sądowy Ersekujvár: z gmin Alsoszöllös, Csornok, Komját. Martonfalva, Nagykér; powiat sądowy Nyitra: z gmin Alsóelefánt, Berencs, Csabaj, Csehi, Nagycétény, Nagyfalu, Nemespann;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Kiskörös: z gmin Sükösd i z miasta Kiskunhalas; powiat sądowy Pomáz: z gmin Csobánka Pomáz i z miasta Szentendre; powiat sądowy Vácz: z gmin Csomád, Fót Galgagyörk, Rakospalota, Szöd, Vácrátot Veresegyház;

komitat Sáros, powiat sądowy Alsó-Tarcza: z gminy Aranybánya; powiat sądowy Siroka: z gminy Németjakabvágás; powiat sądowy Tapoly: z gminy Kaproncza:

komitat Szabolcs, powiat sądowy Dada-Felsö: z gmin Ibrany, Rakamaz, Timár, Venesellö;

komitat Szeben, powiat sądowy Nagyszeben: z gmin Hermány, Szászujfalu, Szenterzsébet; powiat sądowy Ujegyház: z gminy Ujegyház;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbanya: z gminy Nagyfolkmar;

komitat Szolnok-Doboka, powiat sądowy Nagyilonda: z gminy Közfalu;

komitat Temes, powiat sądowy Buziás: z gminy Fikatár; powiat sądowy Rékás: z gmin Aranyág, Bázos, Gizellafalva, Hissziás, Józseffalva; powiat sądowy Vinga: z gminy Kalácsa;

komitat Torontal, powiat sądowy Nagy-Becskerek: z gmin Kistorák, Lukácsfalva, powiat sądowy Nagy-Kikinda: z gmin Bocsár, Tiszahegyes; powiat sądowy Törökkanizsa: z gmin Csóka, Deszk;

komitat Turóc, powiat sądowy Szentmarton-Blatnica: z gminy Pribóc;

komitat Udvarhely, powiat sądowy Homoród: z gmin Bene, Karacsonyfalva; powiat sądowy Székely Udvarhely: z gmin Bögöz, Tibód;

komitat Ung, powiat sądowy Ungvár: z gminy Pinkóc;

komitat Zemplén, powiat sądowy Sátoralja-Ujhely: z gmin Bodroghalász, Jesztreb, Sáros-Patak; powiat sądowy Varannó: z gminy Tótkajnya;

komitat Zólyom, powiat sądowy Breznóbánya: z gminy Lopér; powiat sądowy Zólyom: z gminy Ternye;

jakoteż z municypalnego miasta Szeged I. rajon;

c) z powodu **zarazy róży wąglikowej przywóz świń:**

komitat Arva, powiat sądowy Vár, z gminy Zabidó;

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Baja: z gminy Bikity;

komitat Baranya, powiat sądowy Hegyhát: z gmin Komló, Liget; powiat sądowy Précsvárad: z gminy Püspökszenterzsébet;

komitat Bars, powiat sądowy Garamszentkereszt: z gminy Felsöbessenyö;

komitat Bekes, powiat sądowy Gyoma: z gminy Gyoma;

komitat Bihar, powiat sądowy, Szekelyhid: z gminy Bihardiószeg;

komitat Csongrad. powiat sądowy Tiszáninnen: z gminy Sövényhaza;

komitat Háromszék, powiat sądowy Kézd: z gminy Markosfalva;

komitat Hont, powiat sądowy Korpona: z gminy Csabrákvarbók;

komitat Kolozs, powiat sądowy Mócs: z gminy Magyarfráta;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Oravica: z gminy Zsittin;

komitat Liptó, powiat sądowy Liptóujvár: z gminy Kisporuba;

komitat Nagy-Küküllö, powiat sądowy Köhalom: z gminy Szásztynkos; powiat sądowy Nagysink: z gminy Mártonhegy;

komitat Nyitra, powiat sądowy Miava: z gminy Krajna; powiat sądowy Nyitra: z gminy Lukigergelyfalu; powiat sądowy Nyitra-Szambokrét: z gminy Nagybélic;

komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun, powiat sądowy Kiskörös: z gmin Kiskörös, Soltvadkert i z miasta Kiskunhalas;

komitat Pozsony, powiat sądowy Malacka: z gminy Konyha;

komitat Sáros, powiat sądowy Tapoly: z gmin Medgyes, Töltszek;

komitat Szabolcs, powiat sądowy Dada-Felsö: z gmin Ibrány, Kenézlö;

komitat Szepes, powiat sądowy Gölnicbánya z miasta Gölnicbánya; powiat sądowy SzepesVáralja: z gminy Vitfalu;

komitat Temes, powiat sądowy **Rékás**: z gminy Hissziás;

komitat Trencsén, powiat sądowy Baán: z gmin Ksinna, Nagyszlatina; powiat sądowy Illava: z gminy Pruszina; powiat sądowy Puchó: z gminy Krivoklat; powiat sądowy Vágbeszterce: z gminy Pelyvás;

komitat Turóc, powiat sądowy Mosócznió; z gmin Ivánkófalu, Kelemenfalu, Mossóc, Stubnyafürdö, Valcsa; powiat sądowy Szent-Martonblatnica: z gmin Bisztricska, Draskócdolina, Necpall, Podhrágy, Ruttka, Szucsány, Tarnó, Turócszentmárton;

komitat Ung, powiat sądowy Ungvár: z gminy Pinkoc;

nadto z municypalnego miasta Szeged, VI. rajon;

d) z powodu **ospy u owiec, przywóz owiec:**

komitat Bács-Bodrog, powiat sądowy Németpalánka; z gminy Bácsbukin;

komitat Bihar, powiat sądowy Derecske: z gminy Derecske;

komitat Fejer, powiat sądowy Adony; z gminy Baracs;

komitat Kis-Küküllö, powiat sądowy Erzsébetváros: z gminy Szászszentiván;

komitat Krassó-Szörény, powiat sądowy Bogsán: z gmin Izgar, Vermes; powiat sądowy Oravica: z gminy Brostyán;

komitat Sáros, powiat sądowy Tapoly: z gminy Remenye;

komitat Somogy, powiat sądowy Kaposvar: z gminy Kaposmerö;

komitat Szepes, powiat sądowy Igló: z gminy Vidernik;

komitat Szilágy, powiat sądowy Szilágysomlyó: z gminy Somály;

komitat Temes, powiat sądowy Központ: z gmin Beregszó, Kisbecskerek, Németszentmihály, Románszentmihály;

komitat Tolna, powiat sądowy Völgység: z gminy Morágy;

komitat Torontál, powiat sądowy Csene: z gminy Német;

komitat Turóc, powiat sądowy Szentmártonblatnica: z gmin Blatnica, Necpall, Podhrágy;

komitat Ugocsa, powiat sądowy Tiszáninen: z gminy Fancsika;

komitat Zemplén, powiat sądowy Sztropkó: z gminy Alsószitnyice;

komitat Zólyom, powiat sądowy Breznóbánya: z gminy Alsólehota, Benesháza

nadto z municypalnego miasta Pancsova;

2. Z Kroacyi-Slawonii:

a) z powodu **pomoru świń przywóz świń:**

komitat Belovar-Križevci, powiat Garesnica: z gmin Bereg, Garesnica, Hercegovac, Vukovje; powiat Grubisnopolje: z gminy Veliki Grdjevac;

komitat Lika-Krbava, powiat Brinj: z gminy Jezerane; powiat Gospic: z gminy Gospic; powiat Korenica: z gminy Korenica; powiat Otocac: z gminy Otocac; powiat powiat Udbina: z gminy Podlapac;

komitat Modrus-Rieka, powiat Ogulin: z gminy Tounj; powiat Slunj: z gminy Valisselo;

komitat Požega, powiat Daruvar: z gminy Uljanik;

komitat Syrmien, powiat Sid: z gminy Sid; powiat Vukovar: z gmin Bobota, Korodj, Negoslavce, Sotin;

komitat Zagreb, powiat Dvor: z gmin Divusa, Kosna; powiat Glina: z gminy Glina, jakoteż z municypalnego miasta Zagreb;

b) z powodu **zarazy stadniczej przywóz zwierząt jednokopytowych** (koni, osłów mułów, mułosłów): *)

*) Zakaz ten nie tyczy się koni wojskowych.

komitat Varaždin, powiat Ludbrieg: z gminy Gjelekovac:

komitat Zagreb, powiat Sisak z gmin Martinska ves, Palanjek.

II.

Z dawniej wydanych zakazów z powodu zawleczenia zaraz zwierzęcych utrzymuje się nadal w mocy zakazy:

1. Z Węgier:

a) z powodu zawleczenia **zarazy pyskowo-racicowej zakaz przywozu zwierząt racicowych** (bydło rogate, owce, kozy, świnie):

z następujących powiatów sądowych Esztergom łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Esztergom), Vál (komitat Fejer) Tata (komitat Komárom), Huszt, Izsavölgy, Ökörmező, Sugatag, Sziget łącznie z miastem Máramaros Sziget, Taraczviz, Técső Tiszavölgy, Visó, (komitat Máramaros), Nezsider (komitat Moson), Galgócz, Pöstyen, Vagsellye (komitat Nyitra) Bia (komitat Pest-Pilis-Solt-Kiskun), Alsó-Csallóköz, Felső-Csallóköz, Galánta, Nagy-Szombat łącznie z miastem tej samej nazwy. Pozsony łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Csepreg, Kapuvár, Kismarton łącznie z miastami Kismarton i Ruszt Sopron (komitat Sopron) Szinyer-Varalja (komitat Szatmar), Csákova, Központ (komitat Temes), Bánlak, Módos, Párdány (komitat Torontál), Devecser, Pápa łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Veszprém), Sümeg, Tapolcza (komitat Zala), jakoteż z municypalnego miasta Sopron;

b) z powodu zawleczenia **pomoru świń zakaz przywozu świń**:

z następujących powiatów sądowych: Cserehát, Gönez, Szikszó, Torna (komitat Abauj-Torna), Arad, Borosjenő, Elek, Kis-Jenő, Nagy-Halmágy, Pécska, Radna, Ternova, Világos (komitat Arad), Apatin, Bács-Almás, Hódság, Kula, Német-Palánka, O.Becse, Topolya, Ujvidék, Zombor (komitat Bács-Bodrog), Baranyavár, Mohács, Pécs, Siklós, Szent-Lőrincz (komitat Baranya), Léva łącznie z miastem tej samej nazwy, Verebely (komitat Bárs), Békés, Békés-Csaba, Gyula łącznie z miastem tej samej nazwy, Orosháza, Sarvas (komitat Békés), Felvidék, Latorcza, Mező-Kaszony, Munkács łącznie z miastem tej samej nazwy, Szolyva, Tiszahát łącznie z miastem Beregszász (komitat Bereg), Bél, Belényes, Berettyó-[illegible] -Mihályfalva, [illegible] -ta, Mező-Ke- [illegible] -enke, Vaskoh [illegible], Eger, Mezőcsat, Miskolcz łącznie z miastem tej samej nazwy Szendrö (komitat Borsod), Battonya, Kovácsháza, Központ łącznie z miastem Makó, Nagylák (komitat Csanád), Csongrad, Tiszán-Tul, łącznie z miastem Szentes (komitat Csongrád), Adony Mór, Sárbogárd, Székes-Fejérvár (komitat Fejér), Rimaszécs, Rimaszombat łącznie z miastem tej samej nazwy Tornalia (komitat Gömör-Kis-Hont), Puszta, Sokoro-Alja, Toszigat-Csilizköz (komitat Győr), Hajdú-Böszörmeny łącznie z miastami Hajdú-Böszörmenyi Hajdu-Nánás, Hajdú-Szoboszló łącznie z miastem tej samej nazwy, Központ (komitat Hajdú), Gyöngyös łącznie z miastem tej samej nazwy, Hatvan, Heves, Pétervásár, Tisza-Füred (komitat Heves), Bát, Ipolyság Szob (komitat Hont), Algyögy, Brád, Déva łącznie z miastem tej samej nazwy, Hátszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Hunyad łącznie z miastem Vajda-Hunyad, Körösbánya, Maros-Illye, Puj Szászváros łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Hunyad), Alsó-Jászság, AlsóTisza, Felső-Jászság łącznie z miastem Jász-Berény, (komitat Jasz-Nagy-Kun-Szolnok), Dicsö-Szent Márton, Radnót (komitat Kis-Kükülló), Kolozsvár łącznie z miastem Kolosz, Mező-Orményes, Nádasment, Nagy Sármas (komitat Kolosz), Csallóköz, Gesztes, Udvárd (komitat Komarom), Bega, Fascet, Karánsebes łącznie z miastem tej samej nazwy, Lugos łącznie z miastem tej samej nazwy, Maros, Resicza, Temes, (komitat Krassó-Szöreny), Huszt, Sziget łącznie z miastem Máramaros-Sziget, Sugatag, Taraczvis, Técsö, Tiszavölgy (komitat Maramaros), Alsó-Maros, Felső-Maros, Nyárád-Szereda, (komitat Maros-Torda), Magyar-Ovar, Nezsider, Rajka (komitat Moson), Balassa-Gyarmat, Fülek, Losoncz łącznie z miastem tej samej nazwy, Nógrád, Szécsény, Szirak (komitat Nógrád), Abony łącznie z miastami Czegléd i Nagy-Körös, Alsó-Dabas, Duna-Vecse, Gödöllö, Kalocsa, Kis-Kun-Felegyháza łącznie z miastem tej samej nazwy, Kun Szént Miklós, Monor, Nagy-Káta, Raczkeve (komitat Pest-Pilis-Solt Kiskun), Barcs, Csurgó, Igal, Kaposvár łącznie z miastem tej samej nazwy, Lengyeltót, Marczal, Nagy-Atád, Szigetvár, Tab, (komitat Somogy), Csepreg, Csorna, Felsö-Pulya, Kapuvar, (komitat Sopron), Alsó Dada łącznie z miastem Nyiregyháza, Kis-Várda, Nagy-Kálló, Nyir-Bátor, Tisza (komitat Szabolcs), Csenger, Erdöd Fehér-Gyarmat, Máteszalka, Nagy-Károly łącznie z miastem tej samej nazwy, Nagy-Somkut, Szatmár, Szinyér-Varalja (komitat Szátmar), Szilagy-Cseh, Szilágy-Somlyó łącznie z miastem tej samej nazwy, Tasnád, Zsibo (komitat Szilágy), Deés łącznie z miastem tej samej nazwy, Kékes, Szamos-Ujvár łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Szolnok-Doboka), Csakova, Detta, Fehertém lon łącznie z miastem tej samej nazwy, Központ, Kubin, Lippa, Uj-Arad, Versecz, (komitat Temes), Dombovár, Dunaföldvár, Központ, Simontornya, Tamas, Völgysék (komitat Tolna), Felvincz, Maros-Ludas, Torda łącznie z miastem tej samej nazwy, Toroczkó, (komitat Torda-Aranyos), Alibunár, Bánlak, Csene, Módos, Nagy-Szent-Miklós, Pancsova, Párdány, Perjamos, Zsombolya, (komitat Torontál), Szekely-Keresztúr (komitat Udvarhely), Tiszáninnen, Tiszán-Túl (komitat Ugocsa), Kapos, Sobrancz (komitat Ung), Felsö-Eör, Kis-Czell, Körmend, Köszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Német-Ujvár, Sárvár, Szombathely łącznie z miastem tej samej nazwy, Vasvár (komitat Vas), Devecser, Enying, Pápa łącznie z miastem tej samej nazwy, Veszprém łącznie z miastem tej samej nazwy, Zircz (komitat Veszprém), Alsó-Lendva, Csáktornya, Kanizsa łącznie z miastem Nagy-Kanizsa, Keszthely, Letenye, Nova, Pacsa, Perlak, Sümeg, Tapolcza, Zala-Egerszeg łącznie z miastem tej samej nazwy, Zala Szent-Grót (komitat Zala), Bodrogköz, Gálszécs, Nagy-Mihály, Szerencs, Tokay (komitat Zemplén), jakoteż z municypalnych miast Arad, Debreczen, Györ, Hödmezö-Vásárhely, Kecskemét, Kolozsvár, Komárom, Pancsova, Szátmár-Németi, Székes-Fehérvár.

2. Z Kroacyi-Slawonii:

z powodu zawleczenia pomoru zakaz przywozu świń z następujących powiatów: Belovar łącznie z miastem tej samej nazwy, Gjurgjevac, Koprivnica łącznie z miastem tej samej nazwy Križevci łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Belovar-Križevci), Vojnić (komitat Modrus-Rieka), Brod łącznie z miastem tej samej nazwy, Gradiska, Nova, Novska, Pakrac, Požega, łącznie z miastem tej samej nazwy, (komitat Požega), Ilok, Mitrovica, łącznie z miastem tej samej nazwy, Ruma, Vinkovci, Zemun, Zupanja, (komitat Syrmien) Ivanec, Klanjec, Krapina, Ludbrieg, Novimarof, Pregrada, Varaždin, Zlatar (komitat Varaždin), Djakovo, Miholjac dolnji, Nasice, Slatina, Virovitica (komitat Virovitica), Dugoselo, Karlovac łącznie z miastem tej samej nazwy, Pisarovina, Sveti Ivan-Zelina, Sisak łącznie z miastem tej samej nazwy, Stubica, Velika, Gorica, Vrginmost, Zagreb (komitat Zagreb), jakoteż z municypalnych miast Varaždin, Zemun (Semlin).

III.

Z powodu zaraz w granicznych powiatach i tak:

a) z powodu **zarazy pyska i racic** w powiatach sądowych: Szolyva (komitat Bereg), Rajka (komitat Moson), Szenicz komitat Nyitra, Felsötarcza łącznie z miastem Kisszeben, Szekesö łącznie z miastem Bartfa (komitat Sáros), Késmárk łącznie z miastem Késmárk, Leibicz i Szepes-Béla, O Luoló łącznie z miastem tej samej nazwy, Szepesofalva, (komitat Szepes), Trencsén łącznie z miastem tej samej nazwy (komitat Trencsén) na Węgrzech zakazany jest przywóz zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz, świń);

b) z powodu **pomoru** w powiatach sądowych: Pozsony, łącznie z miastem Szent-György (komitat Pozsony), Szepes-Szombat, łącznie z miastem Poprád (komitat Szepes), Muraszombat (komitat Vas) jakoteż w municypalnem mieście Pozsony na Węgrzech i w powiatach Cirkvenica, Cabar, Delnice (komitat Modrus-Rieka) w Kroacyi Slawonii;

c) z powodu **roży wąglikowej** w powiecie sądowym Vagujhely (komitat Nyitra) na Węgrzech zakazany jest przywóz świń;

d) z powodu ospy w powiecie sądowym Szepesszombat łącznie z miastem Poprad (komitat Szepes na Węgrzech) zakazany jest przywóz owiec.

z powyżej nazwanych powiatów do królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa na podstawie zarządzeń wydanych przez c. k. Starostwa w Benkovac, Bruku nad Litawą, Feldbach, Gorlice, Gottschee, Göding, Grybów, Kimpolungu, Leitsch, Lussin, Lutenbergu, Nowym Sączu, Nowymtargu, Sanoku, Stryju, Turce, Ungarisch-Brod, Unter-Gänserndorf, Wall-Meseritsch i Zara.

Dla zwierząt przeznaczonych do przywozu, winny być dostarczone paszporty bydlęce, wydane urzędownie i udowadniające, że w miejscu pochodzenia zwierząt ani w gminach sąsiednich, względnie w okręgach granicznych w ciągu ostatnich 40 dni przed wysłaniem dotyczących zwierząt nie panowała żadna choroba stadna, któraby się mogła udzielić tym zwierzętom i względem której istnieje obowiązek donoszenia.

Gdyby u zwierząt takiego pochodzenia stwierdzono w stacyi przeznaczenia istnienie jakiejś zarazy, natenczas należy odnośny transport — o ileby nie można zezwolić na przywóz zwierząt wprost do publicznej rzeźni połączonej torem ze stacyą kolejową — przy zachowaniu obowiązujących pod tym względem szczególnych przepisów, zwrócić do stacyi nadawczej obszaru pochodzenia zwierząt.

Posyłki świeżego mięsa mają być za opatrzone certyfikatami, stwierdzającymi, że zwierzęta przy oględzinach przedsięwziętych według przepisu tak przed, jakoteż i po rzezi uznał weterynarz urzędowy za zdrowe.

Niniejsze rozporządzenie znosi rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 3. i 10. grudnia 1903 L. 53.231, 54.131 ogłoszone tutejszemi obwieszczeniami z 5. i 12. grudnia 1903 L. 168.137, 171.641 („Gazeta Lwowska" z 10. i 15. grudnia 1903 Nr. 282 i 286.

Przekroczenia niniejszego zakazu karane będą według §§. 44. i 45. ogólnej ustawy o tłumieniu chorób stadnych, a do transportów zwierząt, wprowadzonych z Węgier i z Kroacyi-Slawonii wbrew zakazowi, będą zastosowane przepisy §. 46. ustawy z 29. lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35).

Powyższe zarządzenia wchodzą natychmiast w życie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 29. grudnia 1903.

Firmy.

L. cz. Prez. 2854 (23/3) [9721 2—3]

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłaszać będzie w roku 1904 wpisy uskutecznione w rejestrze spółek zarobkowych i gospodarczych w urzędowej „Gazecie Lwowskiej", zaś wpisy uskutecznione w rejestrze handlowym w urzędowej „Gazecie Lwowskiej" i dzienniku „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelregister.

C. k. Sąd obwodowy

Wadowice, dnia 25. listopada 1903.

L. cz. Firm. 186/3 [9928 3—3]

OGŁOSZENIE.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie ogłaszać będzie w roku 1904 wpisy do rejestrów handlowych w czasopismach „Gazeta Lwowska" i „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister", zaś wpisy do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych w „Gazecie Lwowskiej".

Złoczów, dnia 30. listopada 1903.

L. cz. Firm. 649/3 [9752 2—3]

OBWIESZCZENIE.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy Oddz II. w Stanisławowie ogłasza, że w roku 1904 wpisy do rejestru handlowego w dzienniku „Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister" i w „Gazecie Lwowskiej", zaś do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej" ogłaszane będą.

Stanisławów, dnia 27. listopada 1903.

L. cz. Firm. 131/3 [10.250 2—3]

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Stryju będzie ogłaszał wpisy do rejestru handlowego w „Gazecie Lwowskiej" i w czasopiśmie „Zentralblatt für die Eintragungen in das Handelregister" a wpisy do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w „Gazecie Lwowskiej".

Stryj, dnia 9 grudnia 1903.

L. cz. Firm 1640. Stow II. 276 [9287 1—3]

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarcych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Pierwsza galicyjska spółka transportowa, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką".

Wpisy szczegółowe (rozwiązanie wybór likwidatorów): Na walnem zgromadzeniu odbytem 24. października 1903 uchwalono rozwiązanie i likwidacyę stowarzyszenia i wybrano likwidatorem p. Jana Kazimierza Zielińskiego.

Data wpisu: 1. listopada 1903.

Zarazem wzywa się wierzycieli, aby się w powyższem stowarzyszeniu zgłosili.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 1. listopada 1903